

Wilde Mossels

Een film van Erik de Bruyn

Februari 1999

Argus Film Produktie

Erik Schut & Peter van Vogelpoel

Postbus 58188

1040 HD Amsterdam

Tel. 020-5974417

Fax 020-5974412

EXT/ CAISSON/ NACHT

'TIET VEUR 'N REEJS'... MAAR DAN?

FADE IN:

Het is donker. De camera beweegt, langzaam en laag over een hobbelig, wild begroeid stuk land. Op enkele plaatsen branden houtvuurtjes, waaromheen we schimmen van mensen zien. Het waait behoorlijk. Vervormd horen we stemmen, geknetter van het vuur. Een enorm betonnen gevaarte doemt op, waar zich onderin een gat bevindt, waarboven 'Morrison Hotel' staat gekalkt. Uit het gat komt lichtschijnsel. Naarmate de camera dichterbij het gat 'trackt', horen we steeds duidelijker muziek, wilde muziek. Als het witte lichtschijnsel het beeld vrijwel geheel vult, valt er een snoeihard, echoënd schot. De muziek verstilt erdoor.

FADE NAAR WIT;

EXT/ SCHELDE/ OCHTENDSCHEMER

FADE IN:

Vanuit het wit zien we flarden van wolken, waaronder iets onscherp 'voorbijtrekt'. Langzaam wordt het beeld scherp: het blijkt zeewater dat vlak onder ons voorbijtrekt, klotsend en in slow motion. Muziek zet in. We horen ook gepruttel van een zware scheepsmotor, hevig gekrijs van meeuwen. Door flarden mist vliegen we over een brug, en dan weer water, water. Dan zien we onder ons een mosselkotter. De scheepslampen branden nog. De mannen aan boord zijn druk aan het werk. Meeuwen cirkelen om de boot, die we gaandeweg uit het zicht verliezen. Weer zien we water, dan de zeedijk en daarachter een glanzend, omgeploegd stuk akkerland, waarover ochtendnevel hangt. In het verlaten land staat een boerenkeet, met enkele motoren ervoor. Boven de ingang hangt aan kettinkjes een bord met de naam: Oe moeme noemoe.

Credits over deze beelden

INT/ MOTORCLUB/VROEGE OCHTEND

In de motorclub is het niet druk. Er is duidelijk al een hele nacht van drank en wat niet meer voorbij. De vloer is nat en glibberig, bezaaid met troep. Wild beschilderde muren, posters van motoren, rockbands en films. We zien enkele opmerkelijke, afgematte motorrijders met grauwe koppen.

De goedgebouwde, langharige, in overhemd en leren jas geklede, 24-jarige LEEN, danst wild, dronken en in zichzelf gekeerd op rauwe garagerock. (Note:

dit nummer zullen we terughoren in sc. 22-24.). Een dikke motorrijdster, DIANA hangt dronken op een bank met LEENs forse, lichtbesnorde blonde vriend DAAN. Ze kijken niet zonder bewondering naar LEEN. Als het nummer is afgelopen, komt LEEN traag uit zijn 'trance', staart dromerig voor zich uit, iets wat contrasteert met z'n stoere voorkomen.

Een wild ogende grote MOTORRIJDER met een flinke neusring, die aan de zelfbouwbaar hangt, wenkt hen met een fles Tequila. LEEN loopt, nog steeds in zichzelf gekeerd, naar hem toe en gaat afwezig naast hem 'hangen'. Ook DAAN en DIANA slepen zich overeind en zwalken naar de bar.

LEEN

M'n motte oefene vo 't Oostende-motortrefte. 'T wort
tiet vo 'n reejs. Wweddak van joe win?

GROTE MOTORRIJDER

Haha! Docht je dat noe echt?

LEEN

(grijnzend)

Jao, da lieken me ghin probleem, meejdien ouwen
stofzuuger van joe.

GROTE MOTORRIJDER

Da zummun nog wehes ziehe
(roepend naar het zaaltje)
Hé jongens! Me gae REESE!!!

EXT/ WEG BIJ MOTORCLUB/ VROEGE OCHTEND

Een aantal motorrijders, waaronder LEEN met zijn onvergetelijk uitgedoste zelfbouwchopper, staat buiten, de motoren brullen. De jongens snuiven benzine uit hun tank. LEEN grijnst uitdagend naar zijn tegenstanders. DIANA 'vlagt' af met een T-shirt en 4 motoren scheuren weg.

We zien de motoren in de vroege ochtendschemering snoeihard door het kale landschap scheuren, door bochten en over dijken. LEENs door de wind betraande ogen in de helm turen levenslustig vooruit. Met hem zien we het sneldraaiende wiel, de ketting, zijn schakelende voet, de weg die, van onscherp tot scherp onder ons door schiet. Ook boomtoppen snellen voorbij. Uiteindelijk raakt LEEN de anderen kwijt. Als eerste scheurt hij langs het groepje bij het clubhuis. Hij steekt 'cool' zijn beide armen in de lucht, maar stopt niet. DIANA kijkt hem niet begrijpend na.

Een eind verder, bij de zee stopt LEEN pas. Hij ziet er plots moe en verloren uit, maar zijn blik heeft iets verlangends. Hij zet de motor af, stapt af, luistert weer:

We horen hoe vele zeevogels een enorm kabaal maken. We zien de ochtendmist over het water, de nevelige zonsopgang. Hij loopt langzaam het water in. Opeens is het stil. LEEN spreidt met getergde blik zijn armen uit...en schreeuwt het uit, een soort oerkreet.

Titel: WILDE MOSSELS

EXT/ DORPSKROEG/ DAG

'WAT EEN MOEDER'

We zien een verlaten dorpsstraatje. LEEN en de jongere, moderner geklede, JACOB zitten voor een dorpscafé, waaruit een instrumentale orgelversie van High Noon klinkt. JACOB is iets kleiner en beweeglijker dan LEEN. Hij bladert in een klein rood boekje. LEEN staart wat voor zich uit. Dan stapt de, door zijn halflang, grijs piekhaar opvallende, in vaal spijkerpak gestoken, oudere WANNES het café uit.

LEEN

Eehj Wannes!

WANNES

Eui Leentje. Oe gaet 't.

LEEN

Jao eh, da gae wè eehj...

WANNES kijkt LEEN wat onderzoekend aan. Dan stapt hij op zijn bakfiets.

WANNES

Je moh wehs langskomme..

WANNES fietst weg. Dan komt DAAN, in z'n overall en rubberlaarzen het café uit met bier.

DAAN

Kiek dien ouwen gek noe gaeh op z'n fietse. Ie ei z'n jenever ah wee op.

LEEN

Wat noe?! Wannes da's 'n goeie kerel. En wat weet jje daer noe van?

DAAN haalt z'n schouders op en drinkt van zijn bier. JACOB drinkt ook.

LEEN

(zuchtend)

'N beetje feejste en reese in Oostende, dae bin 'k echt an toe...

DAAN

Joah, dat lieken mun oh wè wat.

JACOB

Nou, da's mooi dan, kan ik eindelijk ook eens mee!

DAAN kijkt LEEN aan, die begint wat aan zijn motor te prutsen.

DAAN

Wacht jie noe maer tot ajje zelf ok 'n motor ei.

JACOB

Oh ja, jongen als ik over een tijdje een motor dan eh..

DAAN

(onderbrekend, hilarisch)

Dazawé ! Een Moby Letson vuufhonderd cc, zeker!

LEEN en DAAN grinniken kort.

JACOB

Haha wat leuk, doe niet zo flauw man...ik bedoel ik kan toch wel eens...

Hij wordt onderbroken door een OUD MANNETJE dat naar buiten komt en groet met een loom 'EUI'. LEEN en DAAN groeten terug met dezelfde trage 'eui's'. JACOB kijkt wat aarzelend naar de anderen. LEEN gaat naast DAAN zitten en staart wezenloos naar de motor.

JACOB zucht, kijkt smalend naar DAAN, slaat zijn rode boekje dicht en springt op.

JACOB

Okay, nee dit is weer super, jonge jonge, tof manne dat ik ook zomaar gewoon mee mag...Nee echt, te gek. Vrienden voor het leven. Biertje dan maar?

DAAN knikt. JACOB probeert het ritsje van zijn jas te openen; dit lukt niet.

JACOB

Leen ?

LEEN

Hè? Eh, jah...

JACOB
Wat wil je?

LEEN
Euhm..

JACOB
Ja, bier bijvoorbeeld?

LEEN
Ahm. Jao...bier. Bier bluufft bier

DAAN
Da's 't goeie d'r an.

JACOB krijgt het ritsje van zijn jaszak niet open, frummelend gaat hij naar binnen.

Een donkere auto passeert en mindert vaart bij de jongens; het is Leens moeder, NOORTJE, een donkerroodharige, mondain ogende, aantrekkelijke vrouw van half in de veertig. Ze rookt.

NOORTJE
Zo, jullie zijn ook weer zinnig bezig zie ik...Leen, kom morgenavond thuis eten, goed?

LEEN haalt zijn schouders op en knikt wat. NOORTJE kijkt hem aan met een koele glimlach.

NOORTJE
Oh ja, ik had nog wat voor je.

Vanuit de auto werpt ze LEEN een Indiaanse 'stetson' toe. Rokend observeert ze hoe LEEN de hoed stoerig opzet. JACOB komt weer naar buiten. LEEN toont zichzelf aan zijn vrienden, die hem duidelijk wel 'cool' vinden.

LEEN
En ?

DAAN
(drinkend en knikkend)
Mmmmm!

Een auto achter die van NOORTJE toetert om er langs te kunnen. Bij wijze van dank neemt LEEN met een buiging zijn stetson af voor zijn MOEDER, die hem als antwoord glimlachend een handkus toewerpt en doorrijdt, nagekeken door de jongens. In de opmerkelijke auto met buitenlands kenteken die haar langzaam

volgt ziet LEEN een man met vettig halflang haar, die hem een ironische grijns toewerpt en LEENs blik vangt...De andere jongens kijken NOORTJE na.

JACOB

Woaaauw, wat 'n tof wijf is dat toch, die moeder van jou!

LEEN schrikt hierdoor op en meesmuilt, om zijn trots te verbergen. LEEN zal de hoed vaak dragen.

LEEN

Dafal wè meej mitter ôôr!

JACOB

(pakt hoed af)

Nou, altijd beter dan geen moeder toch? En die hoed is anders wel okay.

LEEN

Ee, kappe noe, geej ier dien oet!

Stoeiend lopen LEEN en JACOB het beeld uit. DAAN volgt traag. Even blijft het beeld leeg. Een moment later loopt hij vanaf de andere kaderrand weer het beeld in, gevolgd door de anderen.

DAAN

Eijje 't al ghoore van Volkert.

LEEN

Wat?

DAAN

Ie wil meej z'n motor over de sluis springe, om t' oefene vo 't schansspringen in Oôstende.

LEEN

(opeens geïnteresseerd)

Oja? De sluis over?.

DAAN

Jah. Weet je wè oe breed attie sluis is.

LEEN

Pff, da doe'k ok zo.

DAAN

Za wè wee, leh ma's sieje dan.

LEEN

ah, man ik doe 't zoh, ik doe 't wè twih keer.

DAAN kijkt LEEN met spottend ongeloof aan.

LEEN

ene keer wa durve, da 'stel geen dondher voh...je mot
et altiet TWEEJ keere doehe.. Om zeker te wezen,
attajje et écht durft.

LEEN loopt weg. De anderen kijken LEEN aan met een blik van 'wat zegt hij nu weer'.

INT/ SCHEEPSWERF/ DAG

SCHAFTTIJD

LEEN is aan het werk in een kleine scheepswerf: Hij last aan een onderdeel van een schip. Zet zijn lasbril af, bekijkt het resultaat. Loopt het schafthok in.

INT/ SCHAFTHOK/ DAG

LEENs tegen de zestig lopende STIEFVADER, RINUS en de KNECHT zitten te schaften in een stil, rommelig hok met laag plafond. LEEN komt binnen en gaat ook zitten, pakt een appel en bijt erin. Hij baalt. Hij slaat achteloos een plaatselijke krant open en kijkt onder advertenties 'werk aangeboden'. Het is niet veel soeps: een winkelbediende, een afwashulp, een administrateur, etc. LEEN kijkt op naar de oudere mannen, hun herkauwende monden, de trommeltjes op hun schoot. RINUS hoest hevig en rochelt in een hoek.

KNECHT

Dat wor wee lang wachte voorat wee mosselfeejst
is...

RINUS

(peinzend en traag kauwend)
Jaa-a

RINUS

Ja..daer zei je wat...da duur nog een êêle tiet.

KNECHT

(knikkend)
Nehzo lang as...vorig jaer, vanaf vandaege...

RINUS knikt ook. Weer een stilte. Smakkende geluiden. LEEN kijkt afstandelijk toe.

LEEN
(spottend)
Jao, jaja, jaaahja!

Dan loopt hij zuchtend de werkplaats maar weer in.

(CONT.)

LEEN schuurt een metalen steunbalk. Hij stopt, heeft duidelijk geen zin meer, kijkt verveeld en zuchtend rond in de scheepswerf. Hij gooit zijn schuurmachine neer en loopt de werf uit. RINUS, die net het schafthok uitkomt, roept hem na.

RINUS
(roepend tot de knecht)
Waer gaet 'n noe weer nae toe?! 'T mot verdomme
weh af vo 't weekend!

De knecht haalt zijn schouders op. RINUS vloekt als hij LEENs motor hoort wegrijden.

EXT/ SLUISWAL/ NAMIDDAG

LEEN VLIEGT

Een visserskotter tuft traag een sluis in. Dan zien we LEEN op z'n motor zitten, afwachtend rookt hij een sjekkie. Van een afstand ziet hij de kotter langzaam de sluis inpruttelen. De mannen op de vissersboot zijn druk in de weer. LEEN trekt nog eens van het sjekkie. Door de sluis-manoeuvere ronkt de scheepsmotor nog harder. LEEN schiet de peuk weg en start zijn motor. Hij kijkt ingespannen voor zich. Dan geeft hij gas en schiet met strijdlustige blik weg, op de sluis af. De vissersboot vaart traag vooruit.

LEEN is nu duidelijk opgewonden; hij grijnst en slaakt enkele levenslustige kreten.

De mannen op de boot zien nu wat LEEN van plan is. Ze schreeuwen afwerend: hij wil met zijn motor via de schans over de sluis springen, en dus over hun boot. Nerveus schatten ze in wat er kan gebeuren. Close zien we LEENs wilde, onbevreesde blik en dan zien we ook wat LEEN ziet: snel wisselende, 'vegerige' beelden van de snelheidsmeter, zijn trillende handen aan het stuur, zijn voet die schakelt, de razende grond onder hem met het sneldraaiende wiel, de mannen op de boot en dan de geïmproviseerde springschans voor hem...Nog twee meter, nog één meter....

In paniek probeert de bemanning de boot achteruit te manoeuvreren. LEENs ogen knijpen zich samen. Hij geeft extra gas, scheurt de schans op...en...springt....Hij slaakt een galmende vreugdekreet en lijkt even te vliegen: de tijd lijkt een moment stil te staan.

LEEN

Raaaagh!!

We zien LEENs gezicht in slow motion tegen de lucht: hij geniet zichtbaar. Hij vliegt over de sluis, over de boot. Tijdens deze shots vertraagt het beeld tot slowmotion :

De mannen kijken nu met open monden. Hun vermoeide gezichten tonen hun afkeuring. Eentje balt zijn vuist in de lucht. LEEN knippert met zijn ogen, kijkt omhoog; wolken jagen langs.

Dan komt LEEN met een dreun neer aan de andere kant. De slowmotion versnelt zich weer. Hij schiet door en de motor begint te slingeren...hij vliegt de dijkwal op en LEEN valt om. Van een afstand zien we hoe hij gepijnigd opstaat. Dan zien we de sporen van de motorbanden, terwijl we horen hoe LEEN de motor probeert te starten, wat niet lukt.

INT/ SLAAPKAMER NOORTJE/ AVOND

NOORTJE zit achter haar kaptafel in een ochtendjas en bekijkt zichzelf in de spiegel. Ze probeert de rimpels rond haar ogen 'weg te trekken'. Op de kaptafel ligt een glazen, ronde pressepapier met daarin een gekleurde abstractie van een vlinder. Ze neemt routineus een slok uit een glas whiskey. Dan hoort ze gestommel op de gang;

NOORTJE

Hè, Leentje.

LEEN verschijnt in de deuropening, hij zit onder het smeer. NOORTJE borstelt sierlijk haar haar. LEEN knikt naar haar. Via de spiegel kijkt ze hem aan.

NOORTJE

Wat zie je d'r uit ?Komt dat door de werf?

LEEN

Hè? Nee, eh m'n motor...

Al borstelend bekijkt NOORTJE zichzelf weer. Ze zucht diep en drinkt van het glas whiskey. LEEN trekt een vragende blik. Voordat hij iets kan zeggen, klinkt vanuit de gang hevig, blaffend gehoest. Even kijken ze om. LEEN verlegt zijn blik weer naar de borstelende NOORTJE en loopt dan weg.

INT/ EETKEUKEN/ AVOND

RINUS en LEEN eten soep. RINUS hoest nog wat. NOORTJE komt, gekleed in een elegante jurk, met bestek aan. Ze laat wat vallen. Als ze zich bukt om het op te rapen, lijkt het alsof ze LEEN een moment doordringend, wat uitdagend aankijkt. Dan staat ze echter doodnormaal op en gaat ook zitten. RINUS kijkt dan pas op van zijn bord naar NOORTJE. Hij pakt haar hand en fluistert hees:

RINUS

Wat bijje weh mooi angekleet.

NOORTJE

(trekt haar hand terug)

Ja, eet nou maar.

RINUS zucht beteuterd. Dan kijkt hij naar LEEN en ziet dat die zijn hand in het verband heeft.

RINUS

(al etend)

Wat eijje eigenlijk mee j en and gedaen?

LEEN

Oah, niks biezônders.

NOORTJE kijkt met een nogal intense blik naar LEEN, die zijn schouders ophaalt.

RINUS

Niks biezônders? Je kniept d'r zomah middehn op den dag tussenuut... Kiek es, ik è zo noe en dan wè klusjes voh je...Maer dan mok wè op je kunnen rekene netuurlijk.

LEEN

(geïrriteerd)

Jajah, ik kom 't eus wè innaele.

RINUS kijkt LEEN doordringend aan. LEEN eet stoïcijns verder. RINUS wordt kwaad.

RINUS

Luuster, datajje d'r niks an vindt da's me noe al lang dudelijk. Je kan ok wehes een beetje je best doehe, d'r bin d'r genogt die addet so van je over wille neme.

LEEN

(zucht, gooit zijn bestek neer, staat op)
Ja verdomme, dan doe je dat toch lehkker... ik kan nie wachte tot ak iets aors hevondeneh..

LEEN loopt weg. RINUS zucht. NOORTJE kijkt hem nijdig aan:

NOORTJE

Zo, heb je nou je zin. Lekker tactvol weer hè?

RINUS

(nors verder etend)
Zei jie d'r zelf dan es wa van, tis joe zoon, niet de mienen en dat laet die mennog altiet wete

EXT/ DORPSKROEG- DORPSSTRAAT/ DAG 'WAER NAE TOE?'

Extreme close van een mondharmonica. De camera rijdt uit; het blijkt JACOB die er, al lopend naast DAAN, op speelt. De jongens gaan een hoek om. Het waait.

DAAN

Dien gehkken dônder is wè mooi meej z'n motor over de sluus espronge...
Volkert die praet d'r allenneg maer over, en LEEN die doet 't ah.

JACOB grijnst bewonderend. Ze slaan een hoek om. Vanuit hun p.o.v. zien we LEEN een stukje verderop ijsberen voor de dorpskroeg.

DAAN

Kiek daer eijjen. Evil Knevil. Astun ergest anders gebore was, dan wasten zeker een kampioen geworre.

JACOB

Kampioen? Waarin?

DAAN

Ja eh, week nie, gewoan, een champion!

JACOB knikt en kijkt naar LEEN. LEEN heeft zijn hand nog in het verband en loopt op de voorgrond wat heen en weer. De jongens lopen naar hem toe.

DAAN/JACOB

(door elkaar)

Wat emmun noe ghôôre, over de sluis gespronge
eehj! Shit, dat ak kok weh wille ziehe.
Waarom heb je ons niet meegenomen dan?

LEEN

(haalt zijn schouders op)

Verdomme, m'n eele carter naer de kloate! Oe kan'k
noe zonder motor naer Oôstende.

DAAN

Ja euh, dan gae 'j bie mien achterop.

LEEN

Achterop? Da's toch niks, dat weet jie ok wè...

DAAN knikt schouderophalend. LEEN kijkt chagrijnig naar zijn motor. CUT TO:

Een buitenlands gezin loopt door een lege dorpsstraat. De mensen hebben, door hun scherpe trekken, iets Arabisch. Een ietwat ouderwets geklede vrouw, een jongetje, een nog kleiner meisje en een opmerkelijk meisje van begin twintig, ATASH. Het meisje is eerder opvallend dan mooi; een bleek, scherp gezicht, fonkelende, groene ogen en kort gitzwart haar. Ze loopt elegant, sierlijk haast. Dan zien we dat het gezin wordt gadegeslagen door de jongens.

DAAN

Wie bin dat noe weh?

JACOB

Buitenlanders, dat zie je toch ?

LEEN

Oh ja, 'k e ghôôre dat die hier bin komme woane. Uut
eh..Irak.

JACOB

Iran.

DAAN en LEEN kijken hem tegelijk opzij aan.

DAAN

Huh? Uut Irak ierangekomme?

JACOB kijkt naar het meisje.

JACOB

Iran, ze komen uit Iran.

Hij vangt een moment haar blik; een krachtige, doordringende blik. Verlegen kijkt JACOB weg, en gluurt dan nog eens. LEEN kijkt ook. Ziet dan tegelijk met DAAN dat het meisje naar JACOB kijkt. Melig en met open monden kijken ze van JACOB naar het meisje. Ze wendt haar blik af en loopt door. JACOB kijkt haar na. DAAN kijkt LEEN vragend aan, samen kijken ze sloom naar JACOB. En weer voor zich uit. Dan geeft LEEN JACOB grijnzend een klap op z'n schouder.

EXT/ HAVENDIJK/ DAG

We volgen de jongens, slenterend over de havendijk. JACOB bekijkt de Indiaanse hoed. LEEN schopt wat tegen graspollen en rolt een sjekkie. DAAN steekt een enorme joint aan en inhaleert er diep van. Steekt dan met bevestigende grijns zijn handen in de lucht. DRIE OUDE MANNETJES - even groot en donker gekleed - in een wachtkotje begroeten de jongens met een traag "EUI"; de jongens antwoorden eensgelijks. Ze kijken de jongens na, die verder de dijk aflopen.

EXT/ WANNES' BOERENERF/ AVOND

Een snoer met gloeilampen verlicht het kleine erf. De in vervuilde jeans geklede WANNES komt zijn huisje uit met was die hij begint op te hangen. LEEN zit vlakbij aan een verweerd tafeltje en kijkt bedrukt. WANNES ziet dat.

WANNES

Helpt es even.

LEEN helpt hem met het ophangen van was. WANNES merkt dat LEEN in zichzelf gekeerd is.

WANNES

Was ist'r noe toch? Zit je noe nog over 't leven te piekeren?

LEEN

Oah..

WANNES

Watte?

LEEN

(schouderophalend)

Ja watte?

WANNES

Watte? Wat is t'r noe?

LEEN

Joa eh...niks, ..

WANNES

Wat niks?

LEEN

Nah, gewoan...niks erregst.

WANNES

Jaja, ...

(hangt iets aan de waslijn)

Aah, toen ak in dienst zat, zei een soldaet a een keer tegen men, dattek altiet onthouwe:

'Gottegot wat is m'n lot. Eerst ard werreke, dan kapot.

Een schep zand op je dônder, en je leit d'r onder.'

Zoiets bedoel je zeker.

LEEN

(knikt peinzend)

Ja..., zoiets...hjaoh.

WANNES ziet dat LEEN piekert.

WANNES

Da's altois 't mooie van 't leven ok eehj. De man meej te zeis die kom altiet, dae ontkom je nie an. Dus 't gaet t'rom dajje 't doet vóórat 'n komt, dan mojje 't je'n eige'n bitje naer je zin maeke. Ja Leentje, eerst mojje kieze welke weg of at je neme wil. En wáer nae toe.

WANNES slentert wat van hem weg. LEEN knikt nadenkend en kijkt naar de kale akkers in het halfduister. Dan wordt hij opgeschrikt door schoten. Hij ziet hoe: verderop WANNES vloekend op meeuwen op het kale land staat te schieten. In een tegenshot zien we hoe in een enorm totaal het licht uit het huisje van WANNES nog maar een stip is. Er klinkt een schot en vlak voor de camera langs valt een meeuw met een rare squeek naar beneden.

EXT/ DIJKDUIN MET WINDMOLENS/ DAG

Het waait hard. De jongens lopen naar een hoekpunt van een zeedijk. Een Zeeuws oud vrouwtje passeert hen vioolspelend. In de verte vaart een scheepje voorbij. We horen de zee klotsen, zeevogels krijsen rauw., een scheepsmotor in de verte. DAAN rookt van een joint, blijft wat achterop. JACOB kijkt in de verte, LEEN staart ook wat voor zich uit. Ze staan verspreid in het beeld. LEEN kijkt naar een kleine coaster, knijpt zijn ogen langzaam dicht. Als hij weer kijkt, lijkt het

schip sneller te varen. De dieselmotor ronkt luider. JACOB loopt op tot naast LEEN, volgt LEENs blik en we zien het klotsende water op de basaltblokken. Iets in de achtergrond draait DAAN zich om, trekt nog eens van de joint, kijkt ernaar, slaat zijn ogen ten hemel en valt plat achterover. De anderen kijken om en zuchten wat achteloos.

LEEN

Ik zei't toch ah; 't wor tiet dammen naer 't treffen in Oostende kunne...

LEEN raapt de joint naast DAAN op, neemt er een diepe teug van en geeft hem door aan JACOB.

LEEN

Dienk jje ok wehes dajje meegenome zou wille worre deu de aliens?

JACOB

Hè? Hoe bedoel je?

LEEN

Nou ja, gewoan, meegenome, naer ergest anders in de galaxy...space out, iemand meej 'n superbrein ontmoete ofzoiets.

JACOB knippert met zijn ogen, kijkt LEEN ongelovig aan, beweegt met zijn bovenlichaam.

JACOB

Tering, wat zit d'r eigenlijk in die joint? Je begint ook heel vaag te praten, weet je...'de galaxy', kom op man; Jupiter, Mars, een Zwart Gat door, de Orionnevel, tis allemaal niks daar, dat weten ze al...

LEEN grijnst, zwaait ook wat heen en weer en inhaleert nog eens diep van zijn joint. JACOB schudt zijn hoofd. Dan grinniken ze, hinnikend. Door een speciale lens zien we hun 'stonede' p.o.v. LEEN gooit een steen in zee. Ze kijken wezenloos naar één vast punt. Waar de steen neerkwam begint het water te borrelen en bubbelen. De jongens lijken net boven de grond te zweven.

DAAN

Woowh...

EXT/ MOSSELKOTTER/ DAG 'DAER BIN WE NET OK A EWIST'

Vanuit de mast zien we hoe DAAN door LEEN en JACOB de kleine mosselkotter opgetild wordt. LEEN gooit water over DAAN. DAAN ontwaakt, kijkt wezenloos om zich heen, staat zonder iets te zeggen op en loopt naar de kajuit. LEEN en JACOB hangen wat op de voorplecht, LEEN jongleert met zijn hoed....

JACOB

Gisteren een film op TV gezien...wauw, die was goed man! Hoe heette die nou ook al weer eh...het ging over Vietnam enzo...eh...

DAAN komt teruglopen met biertjes. Hij is nog steeds stoned.

JACOB

Dan zitten ze op een gegeven moment in van die eh rattenkooien, in het water...shit hoe heette die nou...het was met Al Pacino ofzo enneh...Op het eind van die film zaten ze in een supervage tent en speelden ze Russische roulette om geld. Met van die vette guns.

DAAN

Ooohw! Jah, dat ek ok geziehe, da was eh meeje zo'n lekker wuuf die ze afleidt, Sharon Stone en die eh, begon in 't wilde weg die Jappanners neer te maeie , enneh...

LEEN

Oe eh eette die film ?

DAAN

woaah heavy man...Baang!..Asof de ersenen in 't rond spetterden.

LEEN

Oe eette die film ?

LEEN kijkt naar JACOB, maar is verward door DAANs verhaal. DAAN rolt een sjekkie.

DAAN

Al slae je me dôôd.

Weer een stilte...We zien de jongens in totaal.

LEEN

Lae me gae.

De anderen kijken hem gelaten aan. LEEN zet zijn hoed over zijn ogen. Na een moment:

DAAN

Kumme doehe.

JACOB

Ja, laten we dat doen.

Droog en traag kijkt DAAN opzij naar LEEN, die voor zich uit kijkt: de camera gaat closer in op zijn gezicht. Met hem zien we: Plots zijn de jongens ergens anders: op een jachthaven waar allerlei oudere toeristen in blauwe en gele zeilpakken voor en achter hen langs lopen. Nonchalant kijken de jongens om zich heen.

DAAN

Mae wae nae toe dan?

LEEN

(traag)

Naer uh...naer uh.

Weer kijken ze wezenloos naar de passerende sportzeilers. En weer zijn ze ergens anders: door een ruit waarover wolken bewegen zien we ze zittend om een tafel met roze kleed in een typisch Hollandse, kleffe' lunchgelegenheid. Op de achtergrond kverjassen vier oude vrouwen. DAAN peutert in zijn oor, JACOB steunt met zijn hoofd op tafel.

DAAN

Me kunne euh, terug nae 't andere café gae?

LEEN

(na een pauze)

Hngh... Mae dae bimmen net ok a ewist...

DAAN

Jao, da's waer ok.

JACOB

Laten we eerst alle mogelijkheden eens op een rijtje zetten.

De anderen kijken hem aan met een blik van 'wat zegt hij nu weer?'. Hun droogheid is komisch...Plots staan de jongens weer 'terug' op de kotter.

JACOB

Weet je wat ook kan, we kunnen eh...

Hij wordt onderbroken door JANINE, een 20-jarige roodharige, sexy jonge vrouw, die een stuk verder op de kade staat.

JANINE

Eehj! Leen!

JANINE wenkt naar LEEN. LEENs gezicht klaart op.

LEEN

Wachteven.

Hij rent de boot af. JACOB en DAAN kijken hem na. Ze zien hoe hij naar JANINE rent.

EXT/ HAVENKADE/ DAG

JANINE, een sigaret in haar mondhoek, wacht LEEN op.

LEEN

Eé Janine!

JANINE knikt haar hoofd ten groet en glimlacht.

JANINE

Ha die Leentje...Wat eijje meej jen hând edaen?

LEEN kijkt om zich heen, bekijkt dan JANINE.

LEEN

(bewegelijk)

O niks. 'n beetje gevloge. Ikke eh, eije a un paer weke nie ghezien? Bijjeweh in Rotterdam ewist?

JANINE

Ja, ik wor ok nie sómaer 'n verpleegster é, da duur nog weh even. Maerreh, ik kom wee es 'n beetje geld verdiene bie de slachter..

LEEN knikt beamend en doet 'cool' met zijn hoed.

(CONT.)

JACOB en DAAN kijken toe vanaf de boot. JACOB schrijft iets in zijn rode boekje. Hij leest, in zichzelf mompelend. Dan hardop:

JACOB

Luister. Misschien voor een nieuwe song. Een lied voor Leen ofzo. Her long red hair, made my hands itch with despair...Hoe eh, vertaal je dat?

DAAN

(nadenkend, droog)

Ehm, z'aoh lang, rôôd aer..'k zag 't ..en kwam klaer.

DAAN knikt stoer naar JACOB, die melig terugkijkt.

JACOB

Jaja, dat bedoel ik nou. Een CD in 't Zeeuws maken, hm, ik weet het niet...

DAAN

Aah, altiet maer da stomme Engels, ons komme toch ier vandaen?

(CONT.)

JANINE

in? Is d'r nog wat leuks gebeurd ier toena 'k weg was?

LEEN

Nie vee... Maerreh.. Wa zou je d'r van dienke as ik es bie je langs kwam? In de stad.

JANINE rolt traag haar hoofd in haar nek en kijkt hem uitdagend aan.

JANINE

Mmm...zou je dat wè doehe?

LEEN

Moh jje wè jen adres ge natuurlijk.

JANINE

(sensueel)

'k dienke dak daer nog eve over nadienke..cowwwboy

LEEN observeert stoerig haar lichaam. Strijkt met zijn duim langs zijn lippen.
Haar rok waait iets op.

LEEN

Wat eh wat ei jie eigenlijk an ônder dien jurk.

JANINE

(lachend)

Hoezo dat noe wee ?!

LEEN

Gewoan..

JANINE

Waerom zou je dat wille wete?

LEEN

Gewoan..

JANINE

Misschien we 'eh..niks.

LEEN

Ooh... daer geloaf ik niks van.

JANINE

Oh nihe ?

LEEN

(uitdagend)

Lae 's sieje dan...

JANINE kijkt LEEN onderzoekend, uitdagend aan. LEEN draait wat met zijn schouders en kijkt glimlachend terug. Na een korte aarzeling tilt ze tergend langzaam haar rok omhoog...LEEN kijkt snel om zich heen en weer naar JANINE. Een ondeugende glimlach speelt om zijn lippen.

(CONT.)

Op de boot speelt JACOB wat op een mondharmonica. Dan stoot hij DAAN aan, die het ook ziet.

JACOB

Hé DAAN, DAAN !

DAAN

Tjonge jonge, oe kriegt d'n 't toch voh mekaer...

(CONT.)

JANINE, met haar rok omhoog, kijkt LEEN brutaal aan en laat langzaam haar slipje zakken. Ze tilt het op met haar voet en gooit het naar LEEN, die het met een 'coole' grijns tegen zijn gezicht houdt.

JANINE

Jie bin ok zo ghek as 'n deure eehj ?

LEEN grijnst slechts, aait zijn gezicht tegen het slipje.

JANINE

Wat wil je noe eigenlijk vammun?

LEEN haalt glimlachend zijn schouders op. JANINE neemt hem zelfverzekerd en met gespeelde verachting op. Als er geen antwoord komt, stapt ze hoofdschuddend op haar fiets en rijdt zonder groet, maar met een uitdagende blik achterom naar LEEN, weg. Vanaf de boot zien DAAN en JACOB haar wegfietsen. DAAN wendt zich hoofdschuddend af en verdwijnt op het dek. LEEN kijkt haar na, ruikt aan het slipje en stopt het in zijn zak. Dan slentert hij terug naar de boot. Plots ziet hij de merkwaardige, langharige man in de opmerkelijke auto weer langsrijden. De man rijdt erg langzaam en grijnst weer naar hem. LEEN knijpt verbaasd met zijn ogen.

(CONT.)

JACOB passeert op het dek DAAN die met een koffiemolen in de weer is. Dan ziet hij aantal draden vanaf een mastkabel waar gedroogde mosselen aan bevestigd zijn. DAAN haalt er een paar vanaf.

JACOB

Hé Daan, wat moet je eigenlijk met die eh dingetjes.

DAAN

(grinnikend)

Dat eijje noe net zelf eroakt.

JACOB kijkt hem niet begrijpend aan.

DAAN

(de koffiemolen vullend)

Ha! Wis je da nog nie eehj, m'n nieuwste uitvinding:
gedrôagde mossels!

DAAN laat de uitgedroogde mosselen aan JACOB zien, die eraan ruikt en een vies gezicht trekt. DAAN lacht. Begint te malen.

DAAN

Dat eijje nog nooit ezien eehj? Hah, m'n broer en m'n
pa die ehn niks in de gaeten. Die dienke dak ze
droage om d'r mee te gaen vissen...even maele...

Hij vouwt een vloeitje met wat shag. Opent de molenlade en giet een wat korrelig poeder in de joint.

DAAN

En dan krie je deze korrels. En je za 't nie geloave
maer ajje die dan oproakt. Whoow! Daer wor je zo
vaeg as 'n stiere van.

Hij draait de joint dicht en steekt hem aan. JACOB kijkt toe. LEEN komt de kotter op.

DAAN

As ik dit roak voorattemen gae speele, dan drum ik as
'n beest.

DAAN rookt grijnzend.

EXT/ HAVENKADE/ DAG

'T SCHIET NIE OP'

Weer een lege straat met lage huisjes, we horen motorgepruttel. Dan rijden de jongens - LEEN en DAAN - op DAANs enorme motor en JACOB ernaast op zijn MobyJetje als een schim vlak voor de camera langs. Een mannetje met een anker komt van achter de camera en steekt over.

EXT/ OUDE HAVEN/NAMIDDAG

LEEN, met een motorbril op, komt bij een oud haventje aan. Over een reling hangend, kijkt een oudere bebaarde ZEEMAN met een zuidwester op z'n hoofd hem nors aan. Midden in het haventje ligt een aantal grote vlonders met drijvers eraan; daarop staat een opvallend soort bouwkeet met een stuurhut op een verhoging: het is LEENs woning. Achter de stuurhut is een voorste helft van een oude auto gemonteerd. Vanuit de vlonder lopen langgerekte houten 'plankiers' door de haven.

EXT/ VLOT/ NAMIDDAG

De ZEEMAN kijkt toe hoe LEEN op een duwvlot stapt en naar de overkant begint te varen.

INT/ STUURHUT LEEN/ NAMIDDAG

Door een aquariumbak met op de zandbodem een speelgoed-motortje waarin drie palingen zwemmen, zien we LEEN naderen, hij gooit wat vlees in de bak. De palingen worden er wild van.

De stuurhut, LEENs 'woonkamer' annex 'keuken', staat boordevol met allerlei spullen. Lege flessen, gereedschap, motorblaadjes, een butagasfles met een kookpit, tafeltje met hanglamp, een klein teeveetje. LEEN knipt de hanglamp aan. Het licht zwaait heen en weer en maakt vreemde schaduwen in de kleine, lage ruimte. LEENs motorblok ligt op kranten uit elkaar. Hij kijkt er een moment zuchtend naar. Dan kijkt hij om zich heen en wordt duidelijk niet vrolijker van de troep. Hij pakt een slijptol op, laat die even draaien, staat op en verlaat de stuurhut weer.

EXT/STUURHUT WONING/ NAMIDDAG

Het wordt schemerig. LEEN komt met de slijptol naar buiten en begint aan een stuk frame te slijpen. Vonkenregen spettert over het dek. We zien dit ook van een afstand. Het lukt blijkbaar niet; geïrriteerd gooit hij de slijptol neer. Hij ijsbeert en staart naar de lucht, knippert met zijn ogen. We horen het geronk van motoren naderen. Meeuwen cirkelen rond zijn 'woning'. Dan ziet LEEN hoe verderop over een dijkweg zeker tien motoren bepakt vertrekken. Twee van hen zwaaien naar hem.

INT/ SCHEEPSWERFHAL/ DAG 'JE GAAT ME TOCH NIET IN DE STEEK LATEN?'

Een hamer beukt op een gedeukte plaat metaal; het blijkt LEEN, bezweet en in een strak zittend hempje. RINUS loopt langs met een stapel papieren.

RINUS

Ajje me nodig eit, ik zit in 't hok.

LEEN

Waer anders?

RINUS wil nog wat terugzeggen, maar bedenkt zich en loopt weg. LEEN veegt het zweet van zijn voorhoofd, legt de plaat opzij en begint op een andere plaat te

beuken. Dan verschijnt NOORTJE, vrijwel in silhouet in de veel lichtere loodsopening. Als ze dichterbij komt zien we hoe ze de ronde, glazen presse-papier op haar eigen, opmerkelijke manier 'liefkoost' tegen haar wang. Ze loopt langzaam op LEEN af. Ze rookt en observeert LEENs jonge, viriele lichaam; wat ze ziet maakt haar trots. LEEN ziet haar en kijkt terug, terwijl hij doorhamert.

LEEN

(boven het lawaai uit schreeuwend)

Wa mojje noe toch meej da ding! Dônder da toch es weg!

NOORTJE kijkt nog even naar de pressepapier en stopt die dan in haar zak. Ze heeft nu plots duidelijk iets verveelds. LEEN kijkt haar kort aan; het valt op dat hij steeds van haar wegstijgt.

NOORTJE

Af en toe moet ik toch even kijken wat voor mooie zoon ik heb.

LEEN bekijkt zichzelf vol ironie en haalt zijn schouders op. Gaat door met zijn werk.

LEEN

(ironisch)

Jaja.

NOORTJE

Nou, ik wist bijvoorbeeld niet dat je zulke gespierde armen hebt gekregen.

LEEN

Doe toch es gewoan.

NOORTJE

Wat ? Dat mag een moeder, dat mag ik toch wel tegen mijn eigen zoon zeggen.

LEEN kijkt haar aan, geeft een paar beuken op de plaat.

NOORTJE

Zo zou jij ook wel eens kunnen zeggen wat je van mijn nieuwe jurk vindt.

Ze doet haar jas opzij. LEEN zucht, kijkt met tegenzin naar de jurk. Een boormachine slaat aan. LEEN kijkt om en ziet verderop de KNECHT, die naar hem grijnst.

LEEN
(droog)
Eh mooi.

NOORTJE inhaleert diep van de sigaret, glimlacht.

NOORTJE
Niet bepaald enthousiast weer hè? Maar goed, ik
vond hem zelf niet onaardig. En daar gaat het toch
om hé. Trouwens het is toch weer eens wat...

LEEN
Luuster, ma, ik bin hier an 't werk, en 't mot weh af ja?
Begin Rinus straks wee te zeuren.

NOORTJE
Rinus heeft niets te zeuren als ik met mijn zoon praat.

LEEN werpt haar een donkere blik toe. NOORTJE doet koeltjes haar jas weer
dicht.

NOORTJE
Weet je, ik bedacht me laatst, jij zou eigenlijk je eigen
baas moeten zijn...

LEEN
(geïrriteerd)
lér oef ik anders nie de baes te weze.

NOORTJE
Nee? Waarom niet, zo slecht is dat toch niet? Of wil je
je hele leven dit soort rotklusjes blijven doen?...
(ze probeert een andere aanpak)
Nou ja. Je weet toch wel dat we het zo kunnen
regelen?

LEEN
Ja euh... daer eijje 't toch a vaeker over gehad, en ik
wil eh... gewoan wat anders. Of zoiets.

NOORTJE
Ach, je merkt toch zelf ook dat je geen vast werk kan
vinden. Wat wil je dan?

LEEN
Da wee'k nog nie.

LEEN geeft een paar beuken. NOORTJE kijkt hem wat spottend aan, inhaleert weer van haar sigaret, haar hand beeft.

LEEN

Gewoan eh... Werk, ander werk... misschien wè..
ergest anders ok.

NOORTJE schrikt hier even van, maar herstelt zich.

NOORTJE

Ergens anders ? Zozo...dus eh, je bedoelt dat je mij
in de steek gaat laten?

LEEN kijkt haar cynisch aan.

LEEN

Nou eh...Jie ei mien anders ok 'n keer in de steeke
gelaete.

NOORTJE

(flink inhalerend)

Nogal kinderachtig om dat nu weer op te rakelen, vind
je niet. Dat stelde niks voor, dat weet jij ook!

LEEN

(misprijzend)

.. Stelde niks voh ?...je bleef toch wè mooi een tiet
weg in Dordrecht meeje die vent, of nieltan ?.

NOORTJE

(venijnig)

Waarom moet je hier nu steeds weer over beginnen.
Doe toch niet altijd zo, zo dramatisch.. Jij moet ook
eens een beetje vertrouwen in me hebben...zo leuk
was het daar niet, ik ben toch teruggekomen?...dat
heb ik voor jou gedaan!

LEEN

Jaja.

NOORTJE ziet dat ze geen indruk op LEEN maakt. Ze kijkt wat vertwijfeld.

NOORTJE

Ik hou van je, dat weet je toch wel. Dat zal altijd zo
blijven.

LEEN reageert wat afwerend, vooral als hij ziet dat de KNECHT toekijkt.

LEEN

(zuchtend)

Oahw. Kom op ma, dit moh echt af...Ikke...

NOORTJE

Jaja, nou goed, maar je moet niet van die gemene dingen zeggen hoor..Leentje, belooft je dat ?

LEEN knikt zuchtend.

NOORTJE

Nou ga maar weer aan het werk dan.

LEEN pakt zijn hamer weer op. NOORTJE draait zich trots om en loopt weg. LEEN kijkt haar na. NOORTJE kijkt even naar hem om. LEEN begint weer te hameren. Het geluid loopt door. NOORTJE loopt naar buiten. In het voorbijgaan flirt ze met een knappe werkmans uit de haven.

EXT/ CLUBHUIS/ NAMIDDAG

'OEMOEME NOE MOE'

Vervormd door de beperkte spiegeling van een spatbord, zien we LEEN, onder het smeer, aan zijn motor sleutelen. JACOB zit op een buitenbankje tegen de schuurwand naast de forse, in leren jas en nogal bloot topje geklede DIANA. Ze kijken naar LEEN. Twee andere motorrijders staan pratend toe te kijken. Op de schuurwand zien we het embleem van de club met Oemoemenoemoe: een wild ogende, karikaturale schele motorrijder met een enorme joint..

VOLKERT

Neh, dae zou 'k noe nie nae toe oeve, lerland, daer regent 't elemáel altiet.

LEEN kijkt even op, gaat stug door met sleutelen.

DIANA

'T kom gewoan omdajje nie mee bin ewist naer Oostende. J' ei wé wat emist hôô, 't was echt te gek. Veej drank, dope, lekkere Vlaemse frieten.

MOTORRIJDER

Lekkere Franse wuufjes...

LEEN

(grommend)

Jajajajaja.

JACOB kijkt nu en dan sluiks opzij, naar het enorme décolleté onder de leren jas van DIANA. Hij observeert haar profiel en haar handen met ringen. De beer van een MOTORRIJDER met neusring, die we eerder zagen, komt erbij staan. Hij kijkt verbaasd naar JACOB.

GROTE MOTORRIJDER

Hé, da's toch da zoontje van die juute uut de Randstad?

DIANA

Eehj! Dis gewoan mien buurjongen, jah?

MOTORRIJDER 2

Kan weze, maer 'n juute is 'n juute

LEEN

Zeik nie man, jie ei j'n eigen vaeder toch ok nie zelf uut ezocht ?

GROTE MOTORRIJDER

(naar het Mobyletje gebarend)

En da's z'n motor zeker. Haha, m'n zusje ei ok zo'n nichtedieng.

JACOB wil wat zeggen, kijkt ongemakkelijk. LEEN is hem voor; hij doet een stap naar de man.

LEEN

Hé, dônder op man, diz 'n vriend vam men. le zit in de band meej DAAN en trouwes, die oefene ier elke week, dus ajjen nooit eerder ezien ei, dan eijjie zitte slaepe. En verder: over 'n jaere eitten ok 'n chopper. Ok?

De man aarzelt, kijkt naar de andere motorrijder.

GROTE MOTORRIJDER

(nukkig, weglopend)

'K za me zusje ok es meeneme..

LEEN maakt met wat boksbewegingen JACOB aan het lachen. DAAN komt ongeïnteresseerd bier brengen, ze drinken en kijken naar de motor.

DAAN

En dienke je datten 't noe wee doet.

LEEN zwijgt en drinkt. DAAN laat een boer.

LEEN

Wedden atten in ihne keere start ?

DAAN

Lukt je nie. Tientje d'r op. Hé jongens! Weddenschap.

VOLKERT en enkele motorrijders komen toelopen. LEEN klapt en wrijft enthousiast in zijn handen.

LEEN

Oké, net deed 'n nog niks. Attun start danneh' ik 't geld. En anders, dan eh is dat dieng voe de club..

DIANA

Anders gee je j'n motor an de club?! Jie bin nie goed bie j'n oot ôôr!

LEEN maakt een 'cool' gebaar. Geld wordt ingezet, DAAN verzamelt. Iemand roept dat het ding toch nooit start.

MOTORRIJDER 2

(tegen JACOB)

En jie, wat zet jie in.

JACOB

(verlegen)

Ik eh heb geen geld bij me.

Offscreen gegrinnik.

VOLKERT

Daer kajje gewoan voh werreke ôôr.

JACOB zegt niets, staart naar de grond. DIANA staat op.

DIANA

Werreke is voh de domme.

Een aantal motorrijders begint hierop geagiteerd door elkaar te praten, DIANA grijnst:

DIV. (O.S.)

Jaja. / Da za wé. / Da kan jie makkelijk zegge.

DAAN

Nie zeike jongens, kom op. Wedde ?!

Met JACOB zien we hoe enkele motorrijders en ook DIANA om de motor heen staan. LEEN bereidt zich theatraal voor op het starten, knijpt zijn ogen samen en trapt...en ja, de motor loopt. LEEN brult en geeft veel gas, en een 'coole' grijns naar de omstanders. Hilariteit ten top. De motor rookt behoorlijk. LEEN neemt het geld in ontvangst in zijn stetson.

LEEN en DIANA gaan op het bankje naast JACOB zitten. Met bravour kijkt ook LEEN naar het decolleté. De andere motorrijders druipen af, het clubhuis in. DAAN beklimt de enorme motor.

DAAN
Hé JACOB, stukje vliege?

JACOB knikt en springt achterop. Ze scheuren weg.

LEEN drinkt en kijkt sloom naar DIANA's decolleté. Ze wrijft over haar buik.

DIANA
'K eh pien in m'n poke

LEEN
Zal ik je es eve over je buukje wrievie, motordaeme?

Hij slaat een arm om haar heen en wrijft haar dikke buik.

EXT/POLDERWEG/ NAMIDDAG

Onwennig maar opgetogen bestuurt JACOB de motor. DAAN, achterop, vindt het maar niks.

(CONT.)

Het is zonsondergang. Het bankje bij het clubgebouw is nu leeg. Er liggen vele lege bierflesjes omheen. Uit de schuur horen we lerse muziek (the Pogues?). Een jongen kotst tegen het gebouwtje, een ander waggelt/danst naar buiten.

Achter de schuur in het struikgewas, vrijt LEEN wild met DIANA. -De shots wisselen zich weer sneller en middels jump cuts af, onrustige camerabewegingen -. Haar leren jas ligt open en LEEN ziet haar grote borsten langzaam schommelen. Ze bijt in haar handen, kreunt hees. LEEN gromt van opwindning. Hij kijkt omhoog en met hem zien we de toppen van de bomen 'wuiwen', plujsjes of kleine bladeren waaien erlangs.. We horen de wind door de bladeren ruisen, het gehijg van de MOTORDAME en vage, vervormde flarden van de muziek. Dan ziet hij opnieuw hoe JANINE in de haven, dit keer met meer wind en terwijl de blaadjes ook langs haar waaien, vertraagd haar rok optilt en

laat zien dat ze dit keer knálrood schaamhaar heeft. En kort 'ziet' hij NOORTJE tegen de opening van de scheepswerf, waar het eveneens flink waait. NOORTJE doet dit keer verleidelijker haar jas opzij. LEEN schudt verward zijn hoofd, knijpt met zijn ogen; dan ziet hij weer de toppen van de bomen ruisen.

INT/ MOTORCLUB/ NAMIDDAG

DAAN bouwt een drumstel op. Drie andere bandleden regelen versterkers en gitaren af in een lege hoek van de kleine scheepswerf. Uit een ghettoblaster klinkt muziek.

ZANGER

Waerom nie wa Zeeuws. Zoiets as de Stampende
Stoepeschieters

JACOB

Kom op man, denken jullie alleen aan een tournee
over 't eiland ofzo? Als we eenmaal wat kunnen, als
we 'n CD hebben, dan wil ik overal spelen. Dan ga je
jezelf toch niet als slome slikmossel presenteren?!

DAAN

Nôh, de Speedy Slikmossels, éélemae nie slecht...

JACOB zucht.

JACOB

Nou ja eh, pff, laten we beginnen oké?

DAAN tikt af. JACOB doet net of hij in AHOY staat, schreeuwt iets in de microfoon. Doordat we dit in een totaal zien, heeft het iets ontwapenends. DAAN tikt af. Droog begint hij te drummen, het bandje valt in. Klinkt best aardig: 'n soort heavy garagerock. Het drummen gaat over in:

EXT/ BUSHALTE & LANGE BRUG/ DAG

LEEN stopt bij een verlaten, winderige bushalte en observeert van een afstand hoe JANINE op de bus stapt. Als de bus wegrijdt en LEEN passeert, ziet JANINE hem. Ze kijkt hem uitdagend aan, en zwaait. LEEN start zijn motor en gaat naast de bus rijden. JANINE werpt hem een handkus toe. Enthousiast geeft hij haar een handkus terug. CUT TO:

Een eind verder rijdt hij nog steeds achter de bus. De bus gaat de grote brug op, JANINE zwaait. De camera gaat een flink stuk de hoogte in en we zien: LEEN houdt in en kijkt midden op de weg de bus na, die de eindeloze brug over rijdt.

EXT/ RIJKSWEG/DAG 'THE GREATEST FUCKIN' CITY IN THE WORLD!'

LEEN rijdt weer op zijn motor. Hij passeert een auto langs de weg met een open motorkap. Als hij nog eens opkijkt ziet hij dat een man in een lange suede jas hem gebaart te stoppen. Hij draait om en rijdt naar de man. Het is de opmerkelijke auto die we al eerder gezien hebben. De man ziet er groezelig uit, maar heeft een opvallend karakteristiek gezicht; pokdalig en er missen minstens twee hoektanden. Hij maakt een wat aangeschoten indruk.

IER

(met sterk iers accent)

Thank god you came back mate. My car ehhe, it stopped. Just like that.

LEEN stapt van zijn motor.

IER

Do you think you can help me?

LEEN

Ik weet eh I don't know, I look, eh ,yes?

In een totaal zien we hoe de mannen zich over de motorkap buigen.

IER

Ey, great man thanks already, I take a leak.

De IER loopt richting camera en gaat staan pissen. LEEN kijkt even naar hem, buigt zich dan weer over het motorblok. Als de IER, zijn hand afvegend aan zijn jas, terugloopt, richt LEEN zich op.

LEEN

Okay eh try now.

De man loopt om en gaat in de auto zitten; hij start niet, LEEN doet nog iets.

LEEN

Ok eh try!

De IER start en na enige haperingen slaat de motor aan. LEEN kijkt nog eens naar het blok, sluit dan de motorkap en loopt naar het bestuurdersraampje. De IER maakt juichende bewegingen.

IER

(uitbundig)

Ooh! Thanks mate! Fuckin great!

LEEN
Yes eh, I eh didn't..simpel!

IER
Well you did enough for me! Ha! Now I can go on.

LEEN knikt, de IER grijnst.

LEEN
Waer eh, do you come frum.

De IER reikt naar de achterbank, waar:

INT/ AUTO IER/ DAG

een paar kratjes Guinness bier staan. De IER pakt twee flesjes, laat er één aan LEEN zien.

IER
Ireland mate! You wanna taste my country ?

Zonder het antwoord af te wachten opent hij twee flessen en geeft er een aan LEEN. LEEN kijkt naar de fles, neemt dan een slok.

LEEN
Mmm...

IER
Ghèghè..

CUT TO:

LEEN zit naast de IER in de auto. Ze drinken, de fles staat behoorlijk lang aan hun mond. Dan veegt de IER zijn mond af en kijkt hij grijnzend opzij naar LEEN. Uit de cassettespeler klinkt muziek. Het is dezelfde muziek als de muziek waar LEEN in sc. 2 op danste.

IER
A great bottle of black piss from the Celtic angels,
ghehehé!

LEEN
(ietwat timide)
Yeah eh..great

IER

Everything is great in Ireland, mate. But eh, by the way you're a great mechanic.

LEEN grijnst wat.

LEEN

This music eh, I know it, but watte...

IER

Yeah man, this is one of our best Irish bands! Rock 'n roll is a way of life in Ireland.

De IER zet de muziek wat harder en 'bangt' even mee. Grijnst weer naar LEEN. LEEN ziet hoe de merkwaardige man echt van de muziek geniet. Even observeert LEEN de man intens; de IER straalt een wat mysterieuze sfeer uit. Dan drinkt de IER weer en LEEN volgt zijn voorbeeld: we zien de twee mannen met hun hoofden achterover en de flesjes aan hun mond.

IER

...Huh, you should go to Ireland mate, go to Dublin!

LEEN

(stopt met drinken)

Watteh..you mean me?

IER

Was I talkin to the twenty ravin' reds here on the backseat? No, sure man, you! Fuckin' great opportunities! You could start your own business!

LEEN

Yeah? Maar eh, I don't know...Dublin...

IER

Of course It should be Dublin!...wait!

Plots buigt de man langs LEEN, rukt het dashboardkastje open waar allerlei troep uit valt.

IER

Hold on, where is it! Ahaa! Now listen to this!

De IER trekt een cassette tevoorschijn, toont hem aan LEEN en stopt hem in de speler.

De vervreemdende sfeer wordt versterkt als blijkt dat hij Ierse pub-muziek (bijv. the Pogues) opzet waar hij uit volle borst begint mee te zingen.

IER

(boven de muziek uit)

Dublin mate! You should come to Dublin! Ooh, I
would take you to a great pub, we drink loads of Irish
whiskey! Have great wild times. And the Irish girls,
allothem red pussies!

De man zet de muziek harder, het ontroert hem zichtbaar. LEEN ziet dit, luistert. De IER begint emotioneel te grommen, tranen stromen over zijn gezicht. LEEN weet zich geen raad, begint maar wat mee te knikken. Hij kijkt naar de cassettespeler, het glanzend aluminium, de knopjes;

Plotseling, als LEEN naar links kijkt, zien we, vanuit zijn p.o.v., dat de auto hard door het kale landschap schiet. LEEN kijkt naar rechts en ziet verbaasd hoe de IER de auto al meezingend met de muziek bestuurt. Verwonderd kijkt LEEN om zich heen. Slippend komt de auto tot stilstand bij een Ierse pub die plots in het verlaten landschap opdoemt. LEEN en de man stappen uit, de IER erg vrolijk en drinkend, LEEN volkomen verbaasd om zich heen kijkend. Ze gaan de pub binnen.

INT/ IERSE PUB/ NACHT

Daar zien we vanuit LEEN hoe ze zich een weg banen door zeker zes, vrijwel identiek geklede, loom swingende schone met overdreven knálrood haar. Ze hebben gereedschap en staan naast een auto met open motorkap. Ze glimlachen lief naar LEEN, eentje streelt hem in het voorbijgaan zelfs. LEEN kijkt als een kind dat een nieuwe wereld ontdekt. De IER draait zich naar hem om.

IER

Yooo! Now look at yourself! You can do anything you
wanna do! You are the best, man, the best mechanic!

LEEN bekijkt zichzelf en ziet dat hij een kraakschone, goedzittende automonteur-overall met embleem aan heeft. De roodharige vrouwen klappen voor hem. LEEN lacht. De IER lacht ook en roept hem door de muziek heen. Hij trekt stoppen uit hangende whiskeyvaten en laat de drank rijkelijk over zich heen gutschen. Gelukkig ogend baant LEEN zich een weg door de vrolijke menigte Ieren. Onder hen ziet LEEN een soort van James Bond type, en verderop een 'Braveheart'-achtige kerel. Hij kijkt om naar de roodharige dames; één van hen lijkt ondanks het felrode haar nogal op JANINE. Een roodharige, jolige kerel drinkt met de IER mee. Een goedgehumorst Iers orkestje speelt, hetzelfde nummer als van de cassette. Dan drinkt de uitgelaten LEEN ook van het vat. Ergens hangt een 'maria' aan het kruis.

IER

Dublin mate! The greatest fuckin' town in the world!
De Ieren van het orkestje proosten en lachen naar
hem, herhalen wat de IER zei..

IER

Ey! Ey man! Let's go!

LEEN, helemaal in zijn element, volgt de uitbundig bewegende IER naar de
uitgang. Als de IER de deur opent, draait LEEN zich nog eens om. In het
voorbijgaan licht één van de roodharige schonen héél even haar rokje op; LEEN
ziet tot zijn verbazing een glimp van een venusheuvel met knálrood schaamhaar.

IER

Up to the next whiskey-bar! Yeah!!!

(CONT).

In de stilstaande auto roept de IER LEEN ook. Hij pakt LEEN geëmotioneerd bij
de schouder.

IER

Ey! Eey man! Oh, this is great! I gotta thank you man!
Now I know where I belong! I oughta go home!

LEEN kijkt opzij en alles is weer 'normaal'. De kroeg is verdwenen, ze staan
waar ze stonden. De man zet de muziek af, veegt langs zijn ogen.

LEEN

You eh really like Dublin hè?

IER

Like? Gha! I would fuckin' die for my country.

Een moment kijkt de IER LEEN aan. Het maakt indruk op LEEN. Dan graait hij
de cassette uit de player. LEEN denkt nog na.

IER

I gotta go now. Keep this.

Hij geeft LEEN de cassette.

(CONT).

Dan staat LEEN weer naast de auto. De IER start de auto en buigt zich nog naar hem toe. Pakt de cassette terug en schrijft er iets op, geeft de cassette weer aan LEEN

IER

Remember: you can find me in the Gaelic Castle Pub.
Here's my number. Gimme a call someday!

Dan scheurt hij weg. LEEN kijkt hem na, kijkt dan naar de cassette.

In zijn STUURHUT kijkt LEEN nog steeds naar de cassette met het telefoonnummer.

LEEN

Dublin...

EXT/ SCHELDE/ DAG

De jongens varen langs de kust. DAAN stuurt, LEEN en JACOB houden bollen met lijnen vast. LEEN zit voorin, is vrolijk.

DAAN & JACOB

Dublin?!

DAAN

Wat mojje dae noe zoeke?

LEEN

Dublin man! The fuckin' greatest city of the world!

LEEN zingt enkele zinnen uit een Iers lied. De anderen kijken hem verbaasd aan. LEEN grijnst.

JACOB

Maar wat eh, wil je daar doen dan?

LEEN

Joah eh, gewoan, leve eh...Ja, werreke... as
automonteur. Of nee eh een garage beginne!

DAAN

(een joint opstekend)

Jongejonge, jie ei nogga planne ineens. Maer Dublin?
Wat is daer noe an. Kiek ajje noe zou zegge Noe
Jork, dat is wat. Dat lieke me noe wè 'n wilde stad.

LEEN

Oh ja? Ben je d'r wehes ewist dan.

DAAN

Nou eh, nee, maer m'n broer wé.

LEEN werpt een cynische blik naar DAAN.

LEEN

Hé Daan.

DAAN

Watte ?

LEEN

Je bent een zakkaesdraeger wist je dat.

DAAN

Hoezo?

LEEN

(smalend)

Lae mae zitte

DAAN snapt het niet. Hij kijkt maar eens om zich heen. In een emmer kronkelen
wat vissen.

DAAN

Nou ja, ik bedoel, ier is toch ok alles, polders, schorre
, zee, strand, de motorclub.
Tis toch ok mooi hier, vin jie dat nie dan?

LEEN

Mwoah. 't Gaet.

DAAN haalt zijn schouders op naar JACOB. Dan wordt zijn aandacht door iets
anders getrokken. Ze varen langs een buis-uitgang in zee.

DAAN

Hè, mojje kieke. Die riool-uitgang. Hier ergest
emmen nog ' keere eele grôte poepers gevange.

JACOB

Poepers ?

DAAN

Wist jie da nie? Jie neem toch zeker ok altiet de grôôtste mossels die ajje kriege kan. Huh ?

JACOB

Euh, ik denk het ja.

DAAN

Na. Die grôôtste mossels, da bin noe poepers...eehj...

JACOB maakt een afwachtend gebaar. DAAN trekt grinnikend van z'n joint. LEEN tuurt in de verte.

DAAN

De grôôtste mossels die groeie bie de monding van de rioole. Die voede zich mee orgaenische spulletjes uut stront. ..'t gaet van stront tot stront ajje d'r over naedienkt. Daerom bin 't poepers.

JACOB trekt een vies gezicht. Ze passeren een toeristencomplex in aanbouw. DAAN kijkt ernaar.

DAAN

(tegen LEEN)

'K snappe 't trouwes nog nie ôôr. Mojje kieke man, weer 'n nieuw bungalowparke. De mènse komme juist naer óns toe, waerom zou je dan weggaen?

LEEN

Een berg toeriste, wat eijje dae noe an.

DAAN

Ja eh..nou, die komme nae 't visserijmuseum in 't durp.

JACOB

So what?

DAAN

As ik op 'n dag de grôôtste vuufok vange, dan verkoop ik en an 't museum. Dan hange ze 'n op, in een glaeze kistje, meej mien naeme d'r bie.

LEEN kijkt droog van DAAN naar JACOB en tikt dan hard op zijn voorhoofd naar DAAN. DAAN haalt zijn schouders op. De sloep vaart het beeld uit, met op de achtergrond de projectontwikkeling.

INT/ DORPSWINKEL/ DAG

'CAN I SEE YOU AGAIN ?'

JACOB komt het ouderwetse kruidenierswinkeltje van WANTJE KIK binnen. Voor de toonbank staan ATASH, en haar KLEINE BROERTJE, die wat in het Iraans tegen haar zegt.

WANTJE

Dat is dan vierentwintiggulden tachtig.

ATASH verstaat het niet direct.

ATASH

Excuse me, how much?

WANTJE wil het bedrag herhalen, kijkt naar ATASH, zucht en wil het opschrijven.

JACOB

(een paar meter verderop)

Eh twentyfour guilders and eighty cents.

ATASH bedankt JACOB en betaalt. Ze pakken wat boodschappen van de toonbank. JACOB probeert onopvallend de schappen in te turen terwijl hij ATASH in de gaten houdt. ATASH groet in het Frans en ze verlaten de winkel, kritisch nagekeken door WANTJE. ATASH knikt vriendelijk naar JACOB, die wat stuntelt. Het BROERTJE kijkt nieuwsgierig naar wie ATASH groette. JACOB pakt drie diepvriespizza's en loopt naar de kassa.

WANTJE

Die toeriste dienke ok mae dah m'n alles begriep.

JACOB kijkt ATASH na door het raam terwijl hij betaalt.

WANTJE

'T wor ok steeds meer en meer, die import in 't durp.

JACOB

(cynisch)

Da's vreemd ja, zelfs de pizza's....

JACOB verlaat de winkel, nog voor WANTJE wat terug kan zeggen.

EXT/ DORPSSTRAAT/ DAG

In de verlaten straat ziet hij tot zijn verbazing ATASH, die op hem staat te wachten. Het BROERTJE loopt weg met de boodschappen. JACOB aarzelt net iets te lang, want dan komt ATASH al op hem toelopen. Ze lacht naar hem, maar dan kijken haar felle ogen hem doordringend en aftastend aan. JACOB doet verlegen, pulkt wat aan de pizza's. We zien LEEN, die verderop aan zijn motor sleutelt, toekijken. Als een OUD MANNETJE hen passeert met een vet EUI, wordt JACOB nog zenuwachtiger. ATASH kijkt even naar het MANNETJE, dat met een anker zeult. Dan lacht ze.

ATASH
Ejeujhh ?

JACOB
Ehm?

ATASH
Ejeujh ? What the man said.

JACOB
Oh, eui! It means bye of eh, hello.

JACOB ontwijkt ATASH' onverschrokken blik, schuifelt en draait wat..

ATASH
Ah, eui...Que-est ce que..eh what do you do around here?.

JACOB
Me?..eh, well just eh..living..go to school..and I play in a band...

Do you eh speak French too?

ATASH
Yes, I've been to school in Paris.

JACOB
Paris? Oh, wow...

ATASH glimlacht om JACOBS stuntelige verlegenheid. Dan ziet JACOB een stuk verderop LEEN. JACOB steekt zijn hand op. ATASH kijkt om.

ATASH
Who's that?

JACOB
Oh eh, my friend.

JACOB wenkt LEEN, die echter alleen zijn schouders ophaalt, maar wel blijft kijken.

ATASH
What's the matter with him?

JACOB kijkt nog eens, maar LEEN blijft waar hij is en grijnst maar wat.

JACOB
I don't know.

ATASH kijkt nog even naar LEEN, richt zich dan weer tot JACOB. We zien hoe LEEN toekijkt, quasi aan zijn motorblok morrelend. Hij ziet hoe ATASH nog even met JACOB praat en dan met sierlijke tred van hem wegloupt. Gefascineerd kijkt JACOB haar na. In het voorbijgaan groet ATASH LEEN met een minzaam knikje. JACOB loopt naar LEEN.

JACOB
(naar motor knikkend)
Doet 'ie het alweer?

LEEN
Nah, nie echt..wat eh, zei ze allemae?

JACOB
Oh ehm, niks bijzonders, hoezo?

LEEN kijkt onderzoekend van JACOB naar ATASH, aan het eind van de straat.

LEEN
Zomae. Jullie waere zó an 't praete...

JACOB
(verlegen, met LEEN meekijkend)
Nou ja eh, ze zei dat ze uit de grote stad komt enzo.
Ze vindt het hier nogal eh stil.

ATASH slaat de hoek om.

LEEN
(geagiteerd)
Dat 't ier noga saei is?..mm..dá zei ze?

JACOB

Ja. Nou ja, zoiets. Dat er niet veel te doen is.

LEEN

Pf, wa weet sie dae noe van? Ze woan ier net ?!

JACOB

Ja da's waar. Zeker de stad gewend.

LEEN knikt nadenkend. Dan buigt hij zich weer over de motor.

LEEN

(slaat met sleutel tegen motorblok)

'T lieken wè offat al die stadse wuuve altiet annet
klaege bin.

JACOB

Ja eh misschien...

LEEN gaat door met sleutelen. JACOB lijkt ernaar, en naar zijn pizzadozen.

EXT/ MOSSELKOTTER/ DAG

Op zee waait het hard: Zeewater beukt hoog op de dijk. DAAN vist met zijn broers op mosselen op de wilde zee. Vele meeuwen cirkelen krijzend om de boot. We zien hem zeesterren uit de 'mosselkarre' pakken die hij in een emmer verzamelt. Als de mosselkarre weer in zee zakt, kijkt hij in de emmer en gooit die teleurgesteld weer leeg.

EXT/ WANNES' BOERENERF/ DAG 'JE MOT D'R WÈ KLAER VOOR WEZE'

LEEN loopt met WANNES en een Zeeuwse knol langs het huisje.

WANNES

Zôô Bep, goeien knol vammen, wa bin je wee mooi
an 't worren...Jaet, vroeger jong dan ajjemen nog es
motte ziehe. Éél véé meisjes die waere verliefd op
mien eehj.

LEEN knikt en draait een sjekkie.

WANNES

A'k je a verteld da wulder saemen vroeger riengsteek-
kampioene van 't eiland waere.

LEEN

Hè, jaah, ahun keer of zesse.

WANNES

Echt waer ? Euh dan mo 'k toch es wà minder gae drienke.

Ze draaien wat om het paard, WANNES bindt het leidsel van de knol aan een paaltje. LEEN klopt het paard teder op de hals.

LEEN

Wordt d'n deze nie deur dat andere paerd gedekt?

WANNES

Daer zei je wat. Ja ie wil d'r mae nie op eejh.

LEEN

(knikt, kijkt naar het paard)

Zou ze nog kunnen riengsteke?

WANNES

Bep nie, mae Jol nog wè...Zou je 't wille probere dan?

LEEN

Mweu, niks voh mien. "k zou 't op m'n motor doehe trouwes.

WANNES

Hah, op 'n motor. Da kan nie man.

LEEN

(LEEN kijkt hem spottend aan)

Oh nee?

CUT TO:

EXT/ BOERENERF/ DAG

LEEN zit met een grote lans op zijn motor en raast over het erf op een opgehangen ring af. De shotwisseling is weer sneller: de ring voor hem, LEENs hand met de lans, zijn levenslustige blik. Dan 'ziet' LEEN: hij zit weer op z'n motor, maar wordt nu toegejuicht door NOORTJE, JANINE, RINUS, JACOB, DAAN, WANNES, DIANA, VOLKERT en de IER. Hij steekt raak. Iedereen applaudisseert. Als LEEN omkijkt zien we alleen WANNES. CUT TO:

INT/ WANNES WONING/ DAG

WANNES en LEEN lopen naar binnen. Het rommelige gangetje is flink volgeplakt met trouwfoto's. Er hangt ook een foto van LEEN. En enkele beroemde foto's van vlaggen die geplant worden.

WANNES

Beginnersgeluk.
Ak je trouwes a verteld dak gistere nog nae de
Randstad bin ewist?

LEEN

Jaja. Dat ei je à verteld..Maerreh wá vin jie d'r noe
van...?

WANNES

Tja, 'k zou 't wè jammer vinde...a'k je nie meer zie
bedoel ik. Maer ajje dienkt dajje 't mot doehe, dan
mojje 't doehe! Tja, Dublin...wat 't ok is, je mot d'r wè
klaer voor weze.

LEEN

Hoe bedoel je? Meej alles regele enzo?

WANNES

Nee, nie echt, ja ok wè natuurlijk, mae vooral ier.
Zeker mojje 't wete.
(tikt tegen de zijkant van zijn hoofd)

Hij kijkt de peinzende LEEN even aan. Dan wijst hij op de foto's.

WANNES

Kiek, deze bin uut Gouda,...Ja Leendert, je zie wè, ik
komme ok nog deu `t ele land ôôr!

Verwonderd observeert LEEN dan de foto's wat beter: We zien allerlei soorten
mensen als trouwpaar : dikke, dunne, lange, kleine, donkere, Oosterse,
gemengde, jongere en oudere mensen. Vaak met bruidsmisjes of familie.
Allemaal gemaakt met dezelfde simpele camera.

WANNES

Wee 'n ééleboel mense ontmoet gistere, in de trein,
jao ik praete meej iedereen eehj,
(O.S.) , WANNES loopt verder)
dat weet je. Da zie je ok an de foto's, ik komme bie
aerme mense maer ok bie rieke dokters enzo.

LEEN knikt afwezig. Ze lopen naar een kleine, ouderwetse zitkeuken vol rare snuisterijen en rommel. Terwijl Wannes doorpraat; en wat rommel verplaatst, valt LEENs blik op een stapel oude kranten en tijdschriften (o.a. oude National Geographics) in een halfgeopende gangkast. Hij loopt ernaartoe, kijkt in de kast. Bovenin ziet hij tussen wat andere troep terloops de oude revolver hangen. Dan richt hij zijn aandacht weer op de stapel oude tijdschriften.

EXT/ OUDE HAVEN - VLOT- / NAMIDDAG NIEUWE LAARZEN

LEEN vaart met zijn vlot naar zijn stuurhut-woning. De ZEEMAN met de zuidwester op, vaart in tegengestelde richting, in een sloep. LEEN meert af en gaat naar binnen met de stapel tijdschriften.

INT/ STUURHUT LEEN/ NAMIDDAG

Hij doet het licht aan en schrikt zich wezenloos. In suede pak en coltrui zit NOORTJE aan zijn tafeltje. Ze rookt. Haar haar zit anders, heeft iets glamorous. Bovendien lijkt ze jonger.

LEEN

Dônders! 'k schrikke me rot !

NOORTJE

(rustig, terwijl ze met haar presse-papier speelt)

Dag LEEN.

LEEN

Watte, wa doe jie ier? En wat zit jie noe ier in 't donker?

NOORTJE

Donker? Mmm, daar had ik geen erg in. Zat te denken.

LEEN kijkt haar kritisch aan, wendt zich dan hoofdschuddend af. NOORTJE opent een doos.

NOORTJE

Ik heb wat voor je.

NOORTJE

Ik hoop dat je ze mooi vindt.

CUT TO:

LEEN heeft een paar nieuwe laarzen aan. Hij bekijkt zichzelf in een stuk spiegel.

NOORTJE

En ? Die wilde je toch?

LEEN

Ja, ze binne wè goed...ja, bedankt. Maar ma, eh ik mohj je wa zegge...

NOORTJE

Je moet ze wel mooi vinden, anders breng ik ze terug.

LEEN

Nodu ja, ik vin ze wè mooi.

NOORTJE

Nou goed. Geef me dan een zoen.

LEEN geeft haar met tegenzin een zoen. Hij weert haar omhelzing af. Dan pas kijkt hij NOORTJE echt aan. NOORTJE trekt verleidelijk van haar sigaret. Een glimlach speelt om haar lippen.

EXT/ DIJKWEG OUDE HAVEN/ NAMIDDAG-AVOND

LEENs nieuwe laars schakelt; NOORTJE zit als een jong meisje bij LEEN achterop zijn rare, zware motor. Ze geniet zichtbaar, LEEN lacht. We zien hen op verschillende lokaties tegen opmerkelijke geel-oranje luchten. Vlak bij haar geparkeerde auto komt LEEN tot stilstand. NOORTJE stapt af.

NOORTJE

Poeh, dat was me wat...Tis wel een speciale motor hè. Vooral dat eh dashboard, dat blijf ik mooi vinden.

LEEN

Zelf verbouwd, dattek toch ezeid

LEEN buigt zich naar het motorblok en stelt een schroefje

NOORTJE

Knap hoor.. Zo zie je toch maar dat het handig was dat je geld had. Anders kun je niks.

LEEN

Jahhaa. Ik bin toch werk an't zoeke of nie dan?

NOORTJE zwijgt, kijkt LEEN nadenkend aan. LEEN richt zich op.

LEEN

Wat ?

NOORTJE aarzelt en zwijgt. Ze pakt LEEN bij de arm.

LEEN

Wahhat?! Toch niet wee over de zaeke beginne eehj?

NOORTJE

Nou ja dat houdt me gewoon bezig dat snap je toch wel? Ik wil alleen maar het beste voor je hoor. Zo slecht is het trouwens niet dacht ik, als je de werf van Rinus kan overnemen?

LEEN

(driftig)

Misschien nie, maerreh, wat jie wil, dat week noe wè, maer als ík noe wat anders wil?

NOORTJE

Ja luister jongen, je hebt het steeds over wat anders. Maar wat dan?

LEEN beweegt zenuwachtig, kijkt kwaad.

LEEN

Nou... ik a bedacht eh, 'k wil ier weg. Ik gae naer Dublin.

NOORTJE kijkt LEEN aan, begint dan spottend te lachen.

NOORTJE

Wat? Wat is dat nu weer voor 'n idioot plan? Dublin?

LEEN trekt zijn arm terug en stapt driftig van zijn motor af.

NOORTJE

Leeheen.

LEEN

Ja godverdomme, lae me los trut.

NOORTJEs blik verhardt plots tot des duivels; opeens zien we de onvergetelijke, getormenteerde blik van jarenlang verstopte woede en frustraties.

NOORTJE

Schelden tegen je moeder, daar ben je goed in hè.

LEEN

Ja jje wil ok alleen mae j'n eigen zin deudrieve! Wa dienke jje noe eigenlijk wè.

Terwijl ze driftig een sigaret opsteekt:

NOORTJE

(fel, ratelend)

Wat denke jij nou eigenlijk wel, snotjongen! Als jij zó tegen me blijft doen, dan hoeft het straks niet meer. Maar dan moet je ook niet denken dat ik óóit nog wat voor jou doe. En wacht maar, dan, dan zul je spijt hebben. Maar dán is het te laat.

LEEN

O ja? Ha! Misschien ek wè niks van joe nodig. Hier! Die rotlaerzen mok ok nie!

Hij trekt z'n laarzen uit en schopt ze voor haar voeten. Dan stapt hij woedend op zijn motor. NOORTJE kijkt hem ijzig aan. Dan slaat ze machteloos met haar platte handen op hem in.

NOORTJE

Ik doe altijd alles voor je...

LEEN heeft ondertussen zijn motor gestart, duwt NOORTJE van zich af en rijdt weg.

NOORTJE blijft geëmotioneerd achter, ze ontploft zowat van ingehouden woede.

EXT/ ZEEDIJK/ AVOND

LEEN rijdt hard over een zeedijk met windturbines, langs het dijkwater. LEENs starre blik, het landschap dat voorbijschiet. Dan zien we hem dwalen over de laagwaterslikken.

INT/ MOTORCLUB/ NACHT

In de motorclub. Er speelt een ruige band; alleen bestaand uit cool uitgedoste vrouwen. Op een doek achter hen hangt hun naam: 'EVIL MOMS'. Silhouetten van het publiek tekenen zich af tegen het lichtere podium. Er wordt uitgebreid luchtgitaar gespeeld. JACOB staat voorin naar de band te kijken. DAAN en LEEN hangen lusteloos bier drinkend tegen het barretje. Ze staren het zaaltje in, hun hoofden knikken traag met het ritme mee. LEEN is aangeschoten.

LEEN

Ik e geld nodig.

DAAN

Geld ? Dat ek ok nie veej, de leste tiet.

LEEN

Ik docht dat mosselvisser stierve van 't geld?

DAAN

Joa. Da gae allemaele terug in de kotter eehj. Boord-computers, da soort spul...Lekker wuuf die zangeres trouwes.

Ze zwijgen, kijken en drinken. LEEN schiet z'n sjekkie weg.

LEEN

Eijjie speed ?

DAAN

(hoofdschuddend)

Gemaele mosselpoeier eehj.

LEEN kijkt opzij naar DAAN, wrijft met zijn hand over zijn mond. Dan kijken ze weer de zaal in. DAAN knikt mee op de muziek. JACOB staat bij het podium. Nauwlettend observeert hij wat de gitariste doet en speelt. Bewonderend kijkt hij naar de handen op de gitaarhals, de voet op de pedalen, het verwrongen gezicht van de gitariste, bierflesjes trillen op de versterkers.

INT/ STUURHUT LEEN/ AVOND

Van een afstand zien we door een raampje hoe LEEN naar binnenstapt en omvalt. Even blijft hij liggen. Dan trekt hij zich op, valt weer en zet zich uiteindelijk aan z'n tafeltje zit. De lucht is diep blauwpaars. Binnen zien we hoe hij door de stapel oude tijdschriften bladert. De lerse pubmuziek vult de ruimte. In een oude National Geographic vindt hij iets over Ierland en Dublin. Hij knipt foto's uit en hangt ze op; een straat in Dublin met veel pubs, een landschap, een roodharig Iers meisje.

INT/ JACOBS KAMER/ DAG

ZONDAG

JACOB zit op zijn kamer met posters van bands en rockzangeressen met een nummer vol solo's mee te spelen. Het lukt nog niet echt. Zijn zes jaar jongere zusje BOBBY kijkt om de hoek van de deur. JACOB stopt met spelen, kijkt haar geïrriteerd aan. Door de open deur klinkt operamuziek.

JACOB
Wat is er?

BOBBY
Niks.

JACOB
Waar is pa?

BOBBY
Beneden, dat hoor je toch?

JACOB mimet haar na. BOBBY steekt haar tong naar JACOB uit en verdwijnt. Hij staat op en begint weer te spelen, vloekt zacht en loopt, verder spelend, met zijn gitaar naar het raam. In de rommelige tuin van de burens ziet hij de buurman een anker slepen. De buurvrouw - in wie wij DIANA, de 'MOTORDAME' herkennen - hangt ongeïnteresseerd in een strandstoel en heft kleine armgewichtjes. JACOB gaat voor een spiegel staan om te oefenen hoe hij z'n gitaar het stevigst kan vasthouden.

INT/ HUISKAMER (JACOB)/ DAG

LEEN komt de gang door, komt BOBBY tegen die haar tong ook tegen hem uitsteekt en kijkt de woonkamer in: Daar ziet hij JACOBS vader GEERT, gekleed in uniform, luisterend naar muziek, terwijl hij de boel afstof. De muziek staat hard.

LEEN probeert een grappige opmerking te maken. Dan trekt hij z'n hoofd weer terug en gaat de trap op, naar JACOB's kamer. GEERT gaat op in de meeslepende muziek, de melancholische vrouwelijke stem. Hij lijkt plots triest, als hij de foto van een vrouw afstof.

(CONT.)

JACOB doet wilde, stoere poses van punkrockgitaristen na voor de spiegel. Dan wordt opeens op de deur geklopt en meteen komt LEEN de kamer binnen. JACOB probeert snel een neutrale houding aan te nemen, maar LEEN zag het nog net, grijnst sardonisch.

LEEN
Hé, maestro.

LEEN gaat op een stoel naast JACOBS bureautje zitten. Terwijl JACOB zijn gitaar wegzet, valt LEENs blik op wat formulieren: inschrijfformulieren voor het Amsterdams conservatorium.

LEEN

Wa zie'k noe? Gaem'n muziekprofessor worre?

JACOB

Hé? Oh ja eh ik heb dat gewoon maar aangevraagd.

(hij ziet LEENs kritische blik)

Ja, ik bedoel ik moet toch weten wat d'r allemaal te koop is...D'r is trouwes behoorlijk veel te koop.

LEEN

Da's wè 'n eind weg...

JACOB

Hoezo?

LEEN

Nou ja, dat kajje toch nie elke dag op en neer riejje?

JACOB

Hè? Nee, nou ja dan zou ik daar moeten gaan wonen natuurlijk...maar, ik bedoel, die toelatingseisen zijn zo zwaar, daar kom ik toch vast niet doorheen...

LEEN knikt traag en kijkt JACOB kritisch aan.

JACOB

Wat zeik je nou trouwens eigenlijk? Ierland is toch heel wat verder weg? Wanneer ga jij dan?

LEEN

(schouderophalend)

Gewoan.

JACOB

'Gewoan', gewoon wat?!

LEEN kijkt JACOB doordringend aan. Dan;

LEEN

Gewoan akker klaer voor bin weet je... Lae maer zitte.

LEEN loopt naar het raam en ziet ook de MOTORDAME in de tuin liggen. Hij fronst en zucht . JACOB bladert in zijn rode boekje.

LEEN

Lae' me gae.

JACOB

Ja...

LEEN kijkt JACOB aan alsof hij wil zeggen 'nou, kom dan'. Maar ze gaan niet.

EXT/ DORPSSTRAAT-DIJK/ DAG

Even later pruttelen LEEN en JACOB op de woeste zelfbouwchopper door het inmiddels weer verlaten dorp, waar op verschillende plekken mannen, vrouwen en kinderen lopen; ze zijn netjes aangekleed; de vrouwen en meisjes dragen nette jurken en hoedjes, die ze vasthouden omdat het nogal hard waait. JANINE, ook netjes gekleed, loopt ook voorbij, met een ouder echtpaar. Ze ziet de jongens niet.

LEEN

Oe ist meeje die Iraense?

JACOB

...Ja eh, hoezo dat nou weer.

LEEN

Nou ja, ha, schiet 't al 'n bitje op.

JACOB

Tjonge jonge ja eh...Kijk daar hebben we je Janine.

LEEN

(verbaasd)

Krieg noe wat. Da geloaf je toch nie.

JACOB

Hoezo?

LEEN

Nou ja, op d'r twaelfde lag ze al van bil te gaen, wat die allemaele uitgevrete ei..En mojje d'r noe zie. Ik snappe d'r niks van.

JACOB

Ze zal 't wel voor haar ouders doen.

LEEN

Jao, de zwarte kouse kerke, da's de ellende, zo gereformeerd as de pest.

Dan rijden ze over de haven, waar de MANNETJES -dit keer maar twee- weer in het kotje zitten. Ze dragen nette pakken en roken grote sigaren. De jongens groeten en worden door de mannetjes nagekeken. Een groepje zwaar hijgende, welgevormde wielrensters racet voorbij en wordt uitgebreid nagekeken door de OUDE MANNETJES.

EXT/ DIJKWEG BIJ CAISSON & POLDER DIV./ DAG

LEEN en JACOB scheuren door een polderlandschap met binnenwaters. Dan langs een caisson. Ze zien een uitgehakt gat waarboven in grote letters Morrison Hotel is neergekalkt. Ze rijden verder, het beeld uit. Terwijl het motorgeluid uitsterft zien we; Schouws landschap met wolkenlucht, de dijken en binnenwaters, waarlangs op een afstand het groepje wielrensters tegen de wind in bokst, een tractor, sporen in akkers..

EXT/ MOTORCLUB/NACHT

De drie jongens komen naar buiten. Ze hebben lol en stappen luidruchtig op twee motoren. Ze scheuren weg.

EXT/ POLDERWEGEN/ NACHT 'T WOR NOG WÈ BETER'

Door het donker rijden ze op de twee motoren naar huis. Het waait hard. Ze schreeuwen en lachen. JACOB lacht om LEEN, die gek doet. LEEN slingert wild 'zingend' met zijn motor heen en weer over de tweebaansweg. DAAN 'headbangt' op z'n motor. De koplampen van een auto. .

JACOB
Héé! Kijk uit!!

LEEN rijdt op de verkeerde weghelft. Hij lacht grommend. We zien de weg voor hem. De naderende koplampen. Het geloei van de motoren... De auto toetert...LEEN wijkt net op tijd uit. Hij steekt zijn armen in de lucht en lacht de anderen stoer toe. Dan rijden ze over een smallere weg. Lichtschijnsel danst in het donker over het dijkweggetje voor hen. Plots zit, als versteend, een grote haas op de weg. Het beest kijkt recht in de koplampen. DAAN kan niet meer ontwijken en rijdt het beest aan. Als ze stoppen blijkt het beest nog niet dood, het beweegt nog en maakt hese kreungeluidjes. De jongens staan erbij en kijken ernaar, in het licht van de koplampen op de verder pikdonkere, stille weg. We zien de jongens ook uit de p.o.v. van de haas. LEEN bukt zich naar het beestje toe.

DAAN

Da bin toch ok raere beejsten, ie keek me recht an en dan loapt 'n nie weg mae bluufft 'n stief zitte.

JACOB

Ja, het had nog makkelijk weg kunnen springen.

DAAN

Ie bloed nogah. We motten 'n dôôd maeke.

De jongens kijken elkaar aan.

DAAN

Leen?

LEEN

Ja-uh. Doe 't lekker zèlf.

DAAN maakt aanstalten het beest op te pakken. Weer een p.o.v. haas.

JACOB

Nee, wacht! Misschien kan die nog wel beter worden.

LEEN

(binnensmonds)

Da zegge ze van 't leven ok altiet: 'T wor nog wè beter..

DAAN

Wa zei jie noe weer?

LEEN

Niks. Ik neem 't wè mee naer uus.

DAAN en JACOB kijken naar LEEN, die de haas hoofdschuddend oppakt en het bebloede beest tussen zijn jas stopt, terwijl JACOB toekijkt. Ze rijden weg en verdwijnen in het donker.

INT/ STUURHUT LEEN/ NACHT

We zien hoe LEEN de haas verzorgt. Hij maakt een doos met krantensnippers, aait het diertje, zet een bakje water in de doos. Dan gaat hij zitten, kijkt naar de foto's van Dublin/ Ierland. Hij pakt een kistje; er zit slechts wat kleingeld en een tientje in.

EXT/DIV. POLDER/ DAG

In enkele shots zien we hoe LEEN naar een ander dorp rijdt. Daar stopt hij voor een postkantoor.

INT/ POSTKANTOORTJE/ DAG

HET PLAN VAN LEEN

Een opvallend gesproete, jonge vrouwelijke loensende loketbeambte met gepiercte vingernagels telt geld. LEEN kijkt leunend toe.

BEAMBTE

Vierhonderddrieëntwintigguldentwintig.

LEEN

Da's aolles?

BEAMBTE

Meer kan ik er niet van maken.

Terwijl de BEAMBTE het geld in het gleufje neertelt, kijkt LEEN aandachtig rond en neemt het postkantoor en de straat ervoor in zich op.

BEAMBTE

Verder nog iets?

LEEN

Nee eh, jao. Werk je hier altiet zo allenig.

BEAMBTE

In m'n eentje bedoel je. Vaak wel ja. Hoezo?

LEEN bekijkt haar aandachtig. De beambte kijkt staalhard terug.

LEEN

Oe eet je?

BEAMBTE

Wat doet dat er nu toe?

LEEN

Da's waer...maer eh ... toch zou 'k wè meeje willeh..eh...

BEAMBTE

(ijskoud, zonder met haar ogen te knippen)

...Luister zielepoot, ik neuk niet met arme boertjes,
dus als ik jou was zou ik gewoon m'n geld pakken en
heel snel opflikkeren voordat ik de politie bel.

LEEN

(grijnzend)

En oe lang dienik je attet duurt voorrat die ier binne?

De BEAMBTE kijkt hem strak aan. LEEN glimlacht ontwapenend naar haar, een
glimlacht krult even om haar lippen. Er komt een klant binnen. LEEN pakt zijn
geld en gaat weg.

LEEN

(lachend, tegen de klant)

Kiek uut ôôr, ze biet..

DE BEAMBTE kijkt hem kwaad loensend na.

EXT/ POSTKANTOORTJE/ DAG

LEEN observeert van een afstand het postkantoorje en overdenkt iets.

INT/ MOTORCLUB/ AVOND

GELD & DURF

'MOSSSELVOCHT' is de naam die op DAANS bassdrum staat gespoten. Het
bandje repeteert. De gitarist kijkt afwezig naar de nieuwe naam. Hij maakt een
fout en het nummer wordt onderbroken.

JACOB

(geirriteerd)

Tjonge jonge zeg, het wordt wel eens tijd dat jullie die
breaks niet vergeten.

BASSIST

Relax man, maekt dat noe echt zoveej uut?

JACOB

Hèhe, ja natuurlijk maekt dat veel uit!

ZANGER

Ik wee nie ôôr. 'T mot ok wè leuk bluuve...

JACOB

Ja jezus, wil je nou verder komen of niet.

ZANGER

Ja eh, ik doe dit ok voor de leut.

JACOB

Hoezo? Jij wilt toch ook wel es wat gaan opnemen, of niet.

ZANGER

Nou eh, ja, dat wè...

JACOB

Ja, dus dan moeten we die nummers goed kunnen, we kunnen geen maand een studio in weetjewel, dat is toch simpel?!

De ZANGER rolt wat met zijn ogen. JACOB kijkt hem fel aan.

DAAN

Hée euh, jongens nie zo zeike wee, speule! Van 't tweede refrein!

Hij tikt af, JACOB kijkt nog steeds kwaad. Ze vallen halverwege in een stuk stampende rock-cover met plat Zeeuwse tekst. JACOB kijkt ingespannen op zijn gitaarhals, met zijn tong uit zijn mond, DAAN hakt als een bezetene, springt op als hij het nummer afslaat. De jongens kijken elkaar trots knikkend aan. 'Mm, mwja,mm', horen we ze goedkeurend mompelen. De ZANGER zet de ghettoblaster aan, een punknummer klinkt zacht.

DAAN

Da ging lang nie slecht.

Een nieuw nummer op de ghettoblaster zet in. DAAN hoort het, springt op en loopt erheen.

DAAN

Héhéé! Wacht noe. Mojje es nae dít luustere, dit mommen ok speele, dan emmen zeker succes!

DAAN zet de ghettoblaster flink harder. Een wilde uitvoering van CRAZY HORSES van the Osmonds schalt snoeihard door de ruimte. De jongens luisteren. Dan begint JACOB er als een gek op mee te springen. LEEN komt binnen en kijkt geamuseerd toe. JACOBS enthousiasme werkt aanstekelijk; de bandleden, hun gitaren al om, playbacken mee en springen als uitgelaten dolle honden door elkaar.

EXT/ MOTORCLUB/ AVOND

De jongens lopen weg. JACOB kijkt ontzet naar LEEN. DAAN komt achterop. Hij draait weer eens een joint.

JACOB

Het postkantoor in Zevenkerke? Een overval?
Tering, kom op man, hoe kom je dáár nou weer bij...

DAAN grinnikt en slaat LEEN op zijn rug.

JACOB

Ik weet 't niet hoor, ... Als we gepakt worden...

LEEN

Da gebeur nie. Ik voel et.

DAAN

Ja, jaja, da voel ik geloaf ik ok wè.

JACOB

Echte gevoelsjongens...Ik bedoel als we gepakt worden, dan eh...

LEEN

Wattan ?

JACOB

Ja, dan zijn we verder van huis.

LEEN

...Nou, oe varder oe beter, of nie dan ?

JACOB

O ja?... Nou eh, als je na zo'n óverval opeens aftaait leggen ze misschien wel verband.

LEEN

Wie ?

JACOB

Ja, de politie natuurlijk.

LEEN

(geïrriteerd)
Je bedoel je vaeder ?

JACOB
Héhé, wat flauw zeg.

DAAN rookt en gaat op z'n rug liggen.

LEEN
Volgens mien durf je gewoon nie.

JACOB
Wat zeik je nou man, 't zou toch ook best kunnen dat het niet om durf gaat maar dat het gewoon een vaag plan is, ik bedoel, een overval, weetje, waar heb je het over !

DAAN
Kom op man, laemen 't doe! Ik zie 't wè zitte, da's toch kicke man! Trouwes, jie wil toch ok 'n motor kunnen kope, of nie dan.

JACOB twijfelt, kijkt naar de grond. LEEN stoot JACOB aan.

LEEN
Ja, lekker motortje? Huh?! Mun e 't d'r nog wel over.

EXT/ DIV. HAVEN-DORP/ DAG

Met zijn drieën op LEENs motor pruttelen de jongens over de haven. Op de hogere dijk zien ze DIANA langzaam voorbijrijden op een enorme, driewiel motor. Haar man zit sip kijkend achterop. In het het dorp rijden komen ze ATASH met haar kleine broertje tegen. Het broertje moet lachen om de jongens, die een rondje om hen draaien. JACOB lacht verlegen naar ATASH, die er prachtig uitziet. ATASH weet niet wat ze ervan moet vinden; ze haalt vragend haar schouders op naar JACOB. JACOB neemt niet het initiatief af te stappen om met haar te kunnen praten. De jongens rijden weg, nagekeken door ATASH. Een eindje verder:

LEEN stopt abrupt de motor. Grijnst sardonisch naar JACOB.

LEEN
Gae d'r dan achteran, slomen.

JACOB aarzelt, DAAN lacht hem uit.

DAAN
Ja je mot d'r wè wa voor doehe natuurlijk.

JACOB

Eh ja. Nee, nou. Ach, ik zie haar nog wel een keer.

LEEN

Zeker wete? Misschien wil ze juist wè dajje noe nae d'r toe komt.

JACOB

(even aarzelend)

Ja, eh...ja fuck rij nou maar. Dat eh komt nog wel.

LEEN trekt langzaam op. Hij en DAAN lachen. JACOB kijkt nog eens achterom. Zo sukkelen ze weer verder door de lege straat. Van een afstandje zien we via LEEN en DAAN hoe JACOB afstapt en terugrent naar ATASH.

EXT/ STUURHUT LEEN/ DAG

Terwijl de jongens op het vlot komen aanvaren bij LEENs woning:

DAAN

En, maestro, wa zei je tegen d'r: (snel) I want to marry you so I can fuck you of I want to fuck you so I can marry you?

DAAN grinnikt om z'n eigen woordspeling. Ze stappen over.

JACOB

Haha, wat grappig. Ik heb gewoon met haar afgesproken.

LEEN

En was ze wee an 't klaege over de stilte ier?

JACOB

Nee. Ik zei dat ik in een band zat enne toen zei ze dat zij danst en ook van muziek houdt.

Naast de stuurhut kijken de jongens in de doos met de haas. Ook hier een p.o.v. haas.

DAAN

Oe gaet mee j sen?

(LEEN haalt zijn schouders op)

Vee leejve zitter ok nie in.

De jongens gaan de stuurhut in.

INT/ STUURHUT LEEN/ DAG

DAAN

Schrief 'n nummertje voo d'r. Zette men 't op de CD.

LEEN

Héhé. Zie je noe wè. Noe bimmen d'r . Toch?

LEEN kijkt de anderen veelbetekenend aan. JACOB begrijpt waar hij op doelt.
DAAN loopt naar de palingen, kijkt naar ze.

JACOB

Nou ja, 't kost een berg geld, da's waar.
Studiokosten, persen, de CD glasmasteren, een
hoesje, ... maar om dan maar effe een postkantoor te
beroven, come on ...Hé DAAN, kan jullie
vissersbedrijf dan echt niet eh sponsoren ofzo?

DAAN

(schouderophalend)

Ja eh.... Landsluipers en liekepikkers bin het, die
paelingen, wist je da? Die glibbere soms mee eele
ordes tegelijk over de dieke. En at gestortregent ei,
dan kunne ze zelfs de soppige dieke middedeur. Dan
gaen ze 'n tietje in binnenwaeters rondzwemme.

LEEN en JACOB kijken hem droog en ongelovig aan.

DAAN

Wat? Echt waer ôôr! Tis nog sterker, in 't durp eijje
ok de begraefplaets vlak achter d'n diek eehj, enne,
ze zegge da's ze dan ôndergronds naer 't kerkhof
kronkele om te vrete van de lieke die adde daer
begravee ligge.

LEEN zucht, richt zich tot JACOB. DAAN staat er wat lullig bij.

LEEN

le bedoel te zegge da ze dat toch nie doe da
sponsorre. Alles gae terug in de kotter... Kiek 'n
overval da gáe nie alleen om de kick...kom noe es
mee..

(de jongens lopen weer naar buiten)

CUT TO:

EXT/ POSTKANTOORTJE/ DAG

De jongens lopen in het andere dorp langs het postkantoor.

LEEN

'T gae t'r ok nie enkel om dak weg wil. Julder ebbe gewoan geld nodig, ik ok...nou, kiek noe zo'n durpskantoor! Da's geen overval da's een overvalletje, 'k bedoel, 't stel toch niks voo..

DAAN is het er mee eens en kijkt grijnzend naar JACOB. JACOB zucht. LEEN kijkt hem vragend aan. Dan kijken ze van een afstand weer naar het gebouwtje.

LEEN

Misschien is dit wè 'n goed tietstip van de dag. Nergest klanten, da zei 'k toch al.

DAAN

Ammen 't doe, dan eh, motte mè 'n waepen hebbe.

JACOB

Kom op man. We hoeven toch geen wapens te hebben voor in zo'n dorp.

LEEN

Oh nee, 't mot d'r toch 'n beetje dreigend uutzie of niet dan?

DAAN

Ongelaeje kan ok.

Ze blijven net iets te lang en te sloom staan kijken, DAAN oefent fluisterend wat ze zouden zeggen tijdens de overval. JACOB kijkt vertwijfeld. Muziek zet in.

INT/ SCHEEPSWERF/ DAG

Het routinematige karakter van LEENs werk: Na een aantal repeterende handelingen, freest LEEN met een sjagrijnig gezicht een boot terwijl RINUS, hoestend en rochelend, met zijn handen langs de bootwand strijkt om te voelen of het wel glad is. Als RINUS naar buiten loopt, kijkt LEEN naar de KNECHT, die gelaten hetzelfde werk doet. LEEN denkt na, staat op en loopt naar het schafthok. De muziek komt hier tot een einde.

INT/ SCHAFTHOK/DAG

Onder het lawaai uit de scheepswerf telefoneert LEEN. Een antwoordapparaat slaat aan. We horen vaag een stem die in lers accent meldt dat er niemand thuis is, boodschappen na 'beep'.

LEEN
(hard, maar aarzelend)
Eh..hello..dis was LEEN from eh Holland, I eh foon
back.

LEEN hangt op en loopt peinzend de werkplaats in.

EXT/ SLAGERSWINKEL / DAG

LEEN rijdt door een klein, leeg straatje en stopt voor de slagerswinkel waar JANINE werkt. In de winkel is het druk. LEEN kijkt naar JANINE. Hij aarzelt. JANINE ziet hem en groet hem met weer die uitdagende blik. De klanten kijken naar LEEN. Zuchtend rijdt hij maar weer verder. Dan ziet hij JACOB op een lesmotor voorbijrijden. JACOB zwaait opgetogen.

INT/ EETKEUKEN/ NAMIDDAG

LEEN trekt de laarzen aan, die NOORTJE hem eerder gaf. NOORTJE glimlacht naar hem en draait zich weer om naar het aanrecht waar ze eten bereidt. LEEN pakt iets uit de ijskast.

NOORTJE
Het gaat niet om mij, zo bedoelde ik het niet. Ik wil dat
je gelukkig bent.. Maar, een ander land? En dan
Dublin? Wat moet je daar dan? Dan zit je daar in je
eentje.

LEEN
Ik gae delemael nie in m'n eentje.

NOORTJE kijkt hem symphatiek vragend aan. Uit een fles drank schenkt ze iets bij, neemt een slok.

LEEN
'K gae mee Janine.

NOORTJE
Oh. Jaja...Dat is toch niet dat boeretutje dat
zaterdag in de slagerij werkt?

LEEN

Dat is geen boeretutje.

NOORTJE

Sorry, is dat je vriendinnetje?

LEEN

Ja, nou ja, dat wor ze.

NOORTJE

Wat bedoel je. Ze is nu nog niet eh je...?

LEEN

Nee...ja, ze wor 't.

NOORTJE

Jaja. En hoe weet je dan dat ze meegaat?

LEEN

Da week nog niet..nou ja, ik weet 't wè, alleen, sie weet het nog nie, ..ja jie ok altiet meeje vraegen, godver ik kan toch ok nie alles wete.

NOORTJE kijkt LEEN verbijsterd aan, tracht haar lach in te houden. LEEN keert zich af, verlaat de keuken. NOORTJE gaat hem achterna. De camera volgt haar.

NOORTJE

Leen!

Als NOORTJE de straat oploopt, is LEEN echter al verdwenen. Aan de overkant staat een man bij een grote auto in papieren te kijken, een aannemer-achtig type. Hij kijkt even op naar NOORTJE. NOORTJE neemt de man kort op, draait zich dan om, maar kijkt bij het weglopen nog eens om.

EXT/ HAVENSTRANDJE/ DAG

DANS VAN VUUR

ATASH pakt JACOBS hoofd vast en drukt hun voorhoofden tegen elkaar. Ze lachen.

ATASH

Now put your legs back, like this.

JACOB

Your name eh, where does it come from?

ATASH

In Iran it means fire.

JACOB

Ooh, vuur! You're the fire-girl!

Zo staan ze in pyramidevorm tegen elkaar aan, slechts steunend met hun voorhoofden.

ATASH

Whowee I'm the fire-girl!..This we had to do in danceclasses. My old french teacher said: 'Do this every day Atash, it is good for the balancing.

ATASH lacht. Ze gaan weer normaal staan. ATASH kijkt met zachte blik naar JACOB. Hij staart verliefd terug in haar glinsterende ogen. Ze merkt het en duwt haar hand in zijn gezicht. Dan slenteren ze wat verder.

JACOB

I never eh I don't know so much about ballet. But...eh

eh..my father really likes operamusic very much.

ATASH

Oh yeah, I adore opera also!

JACOB

Yeah? I don't. But eh, now, you stopped dancing?

ATASH

No I'm missing it already. I'm thinking about which company I might fit in. I want to find a good company. But first I will stay with my mother, she's ill...

(ATASH staart peinzend in de verte)

She would like to go back to Iran for a while, but we can't.

JACOB

Why not.

ATASH

Cause she has to stay there for ever then. And we are happy with our freedom here you know, and my father found work in the hospital. But sometimes...in spite of the fuckin politics, my country is só beautiful, I really miss it sometimes. There are mountains, só white, they look like silver.

JACOB luistert aandachtig en observeert haar intens.

ATASH

(opgetogen, lyrisch)

And there are gorgeous valleys, with cypresses and olive trees and so much coloured flowers, you wouldn't believe. And the people from the hills, oh, if they sing, it can make me cry...

JACOB knikt gefascineerd, sprakeloos. ATASH kijkt hem even aan, dan weer over het water.

JACOB

I eh, would like to see you dance.

ATASH

(in gedachten verzonken)

Mmm.

JACOB

Yeah I mean, dance, dance for me now, here?

ATASH

Now? No, come on. I'm not in shape yet.

JACOB

Aah why not? Please? Just a little bit.

ATASH

(glimlachend)

But there's no music... I need music to dance.

JACOB

Well eh, you can imagine it. Just think of music and eh..dance!

ATASH

O yeah?

JACOB

Ja, sure.

ATASH

Aha, show me!

JACOB springt opzij en doet wat wilde bewegingen.

JACOB
Wow, great song!

ATASH
Ok, ok, I'll try. Other music.

JACOB knikt opgetogen, pakt haar hand, legt die op zijn voorhoofd en sluit zijn ogen. We horen de operamuziek die GEERT op had staan. ATASH sluit ook haar ogen. Na een moment:

JACOB doet zijn ogen open, we horen muziek (balletmuziek uit OTHELLO van Rossini) en: daar danst zij, elegant zwiert ze rond, zoiets heeft JACOB nog nooit gezien. De camera 'danst' close mee. ATASH glimlacht, haar ogen half gesloten, haar handbewegingen zijn sierlijk -lichte slow motion-. We horen de muziek die hij ook schijnt te horen. Het is sprookjesachtig.

EXT/ HAVENDIJK/ DAG

EEN IDEE UIT ZEE

De jongens rijden over de dijk en passeren de drie OUDE MANNETJES. Eén van hen rookt een grote sigaar. Ze kijken de jongens na die alweer verder gereden zijn.

EXT/ ZEEDIJK- DRIE-EILANDENPUNT/ DAG

Bij een verlaten lichtmastje waait het behoorlijk hard. DAAN, iets op de achtergrond, rookt een joint en geeft die door aan LEEN. JACOB wil zijn rode boekje uit zijn jaszak pakken, maar het ritsje strubbelt weer tegen. Uiteindelijk komt het boekje tevoorschijn.

LEEN
(mzwaar inhalerend)
...Dônders.

Hij kijkt fronsend naar de joint, geeft deze dan door aan JACOB, die er al lezend van rookt.

JACOB
Moet je luisteren: Her cold looks made me melt, like
an icecube in the desert; a moment later not a trace of
me was left.

LEEN en DAAN kijken JACOB met grote ogen aan. JACOB geeft de 'sigaar' aan DAAN.

DAAN

Rot toch op man; da gebeur nie meej Zeeuwen.

JACOB

Wat nou Zeeuwen, schrijf dan zelf es iets.

LEEN

Ja, da vin 'k noe ok.

DAAN

Okee, weet je wat 'n Zeeuw doet in de woestijn?...Niks, da's vees te waerm...

De anderen kijken hem vermoeid aan, lachen niet. DAAN ook niet, hij inhaleert weer van de joint, begint wat heen en weer te wiebelen. LEEN kijkt naar het water.

LEEN

Hé, mojje kieke!

De jongens staan tegen de wind in geleund te kijken; met hen zien we het water, waar nu vele luchtballonnen te zien zijn, steeds grotere. Dan komen vier duikers uit het water de dijk op. Ze dragen harpoengeweren. Ze kijken tegelijk op naar de jongens, doen hun duikbrillen niet af, snorkels niet uit en beginnen langs de basaltblokken weg te sjokken. DAAN krijgt een soort lachkick. JACOB knippert met zijn ogen. LEEN krijgt een idee.

LEEN

Jaaowh. Da kummen doe...

Heen en weer bewegend kijken de jongens de duikers na. De wind giert.

(CONT.)

Ook bij de OUDE MANNETJES waait het hard. In een totaal: Twee mannetjes roken sigaar en kijken naar: de derde die aan zijn armen aan het dak van het wachtkotje heen en weer zwaait.

EXT/ STUURHUT LEEN/ NAMIDDAG

We zien de ademloos toekijkende koppen van DAAN en JACOB. Ze dragen een bivakmuts en een duikbril met vispetje. Ze staan op de vlonder voor de stuurhut en houden harpoengeweren vast, de lucht kleurt oranjepears. We horen veel geschiet, ontploffingen en actie:

(O.S.)
This is a robbery!

LEEN, ook met bivakmuts, komt erbij staan. Ze kijken naar: Een extreme close van een TV scherm.

DAAN
Woowh! Da gae nogga!

LEEN
Het wor tiet daddamun 't gae deurneme. Kom op!

CUT TO:

De jongens staan 'gemaskerd' tegenover elkaar. JACOB bekijkt knullig zijn harpoen.

JACOB
Okay. Wat nu?

LEEN
Ja. We motte ok andere klere hebbe.. Da kom nog wè. Iemand mot de bankbediende spele. Daan.

DAAN
Jaoh ôôr. Waerom ik noe wee?

LEEN
Zeik nie man. Tis 'n oefening. Ga dae stae en draai je om. Dan komme wulder zogenaemd binne.

DAAN gaat een stukje verder staan, nadat LEEN driftig de harpoen uit zijn handen heeft gegrist.

LEEN
Okay, klaer?

JACOB knikt. LEEN doet twee stappen naar voren, richt de harpoen als wapen.

LEEN
Dis 'n overval! Hande van de toonbank!

DAAN draait zich sloom om en steekt zijn handen in de lucht. Hij heeft zijn duikbril nog op.

LEEN
Ja jézus, doe eerst die brille af debiel.

DAAN grinnikt. JACOB ook. LEEN vloekt, trekt zijn bivakmuts af.

JACOB

Hé eh, die mutsen enzo, die zijn zowiezo niet zo slim.
(LEEN kijkt hem verstoord aan)
Laten we het met motorhelmen doen, dat valt minder
op, minder direct.

DAAN heeft zijn duikbril nog op, 'denkt na'. LEEN ook, hij mumt wat. CUT TO:

EXT/ MOTORCLUB/ DAG

DE DUIK

De jongens staan naast de motoren. LEEN heeft zijn helm op, kijkt naar de anderen die ook helmen ophebben. Althans, DAAN heeft een soort 'potje' met daaronder de muts. LEEN doet als eerste de helm af en ijsbeert onrustig voor de motorclub, terwijl de anderen tegen de gevel gaan hangen.

LEEN

We motte ok 'n écht waepen hebbe, die harpoenen
alleen da's niks...Me motten 't doe as d'r biena
niemand komt.

JACOB

En met andere kentekenplaatjes. En ergens net na de
lunchpauze op eh dinsdag.

DAAN

Oezo?

JACOB

(snel)

Maandag is na 't weekend, woensdag is midweek,
donderdag is de dag voor 't ATV weekend en vrijdag
is de dag voor weekendsluiting.

Dat ging te snel voor DAAN; hij volgde het niet, knikt slechts traag. Het valt stil. De straat lijkt uitgestorven. LEEN zucht, krijgt iets gelatens over zich. DAAN en JACOB zien dit.

DAAN

Nou ja, lae me gaen, lekker scheure deur de polder.

LEEN

Mwoah dat emmen a zovaek ehdaen.

JACOB

Varen met 't vletje? Of jezelf sufrukken, in je bedje. Of zullen we gewoon es gaan zwemmen?

DAAN

Ja, lemme da doe! Sluusduuke!

Ze kijken opzij naar LEEN die verveeld zijn schouders ophaalt.

DAAN

(LEEN aanstotend)

Wa bin jie 'n saeien vent annet worre zeg! Slomen dônder! Kom op tis waerm weer, me gaen duuke.

EXT/ SLUIS/ DAG

De jongens beklommen een hoog punt op een sluisbrug terwijl uit een sluiswachterhuisje een megafoonstem klinkt:

SLUISWACHTER (O.S.)

Hee! Kom es naar beneden. Hallo! Of moet ik de politie bellen!

Vanuit het p.o.v. van de jongens blijkt de brug gigantisch hoog te zijn. LEEN is opgewonden en klimt nog iets hoger. Diep, diep onder hen glinstert het water. De sluiswachter schreeuwt nog wat. De jongens klimmen verder, LEEN grinnikt. Als ze zwaarhijgend boven aan komen, kijkt LEEN naar de diepte onder hem en dan in de verte, over zee. De megafoonstem is nauwelijks meer te horen, gaat over in muziek.

DAAN

Woow! Dit gae 'k eh toch maer nie doe. Echt nie.

LEEN trekt een manische grimas naar DAAN. Plots is het stil. LEEN laat zich langzaam voorover vallen en...duikt. Met hem zien we het water op ons af komen. Dan zien we LEEN ook onder water; hij wentelt zich traag rond, kijkt in trance om zich heen & vlak langs de camera. Het geluid is vervreemdend. LEEN ziet plots flesjes Guinness om hem heen 'zweven'. Dan ziet hij ook de IER onder water, die bij wijze van groet een biertje naar hem opheft...

Boven staren de anderen naar de belletjes in het water. JACOB kijkt ongerust naar DAAN, dan in de diepte. Hij aarzelt, duikt dan toch. Hoofdschuddend kijkt DAAN hem na. Dan komt LEEN met een schreeuw weer boven water, gevolgd door JACOB. LEEN is uitbundig als een jonge hond. De camera pant weg, naar de zon, het beeld overstraalt.

Als JANINE de slagwinkelsluit en heupwiegend wegloupt, komt LEEN op zijn motor naast haar rijden. LEEN trekt haar slipje tevoorschijn en hangt het tussen zijn tanden. JANINE glimlacht hierop uitdagend, als een kindvrouwtje. Haar houding en blik stralen erotische geladenheid uit, ze is duidelijk tot LEEN aangetrokken maar probeert dat niet te laten merken.

JANINE

(glimlachend)

Wà doe jie noe weer. Rie toch deu, gek.

LEEN blijft gewoon naast haar rijden.

LEEN

Hoezo, ik doe toch niks?

JANINE

Misschien nie maer ze lulle zo snel ier, dat hoor ik elk weekend bie de slachter.

LEEN

Nou en ?!

JANINE stopt met lopen en kijkt hem weer uitdagend aan.

JANINE

Wat wil je dan?...

(LEEN zwijgt)

Wat?!

LEEN

Ik eh wilde je wa vraege...nou ja weet je, vroeger was je zo'n wilden.

JANINE

Da's waer, en? Dus? 'K bin 'n jaer in de grôte stad ewist, misschien gae ik daer nog wehes wone. Ja, een mens wor soms anders.

LEEN snapt het niet. Hij stopt zijn motor. JANINE loopt enkele passen naar hem terug.

JANINE

Wat ister noe? Kiek es, alles verandert toch? Da zou jie ok es moete doe.

JANINE kijkt plots heel verstandelijk, totaal niet meer uitdagend. LEEN wendt verward zijn blik af.

JANINE

'K snap 't ok nie. Wat wil jie noe toch eigenlijk van men..? Dit slaet toch nergest op, da gedraei, ik èh dae geen zin in.

LEEN kijkt nors, antwoordt niet, zwaait wat met het slipje. JANINE kijkt hem strak aan, loopt dan door. LEEN scheurt opgefokt weg. Aan de overkant van de straat zien we één van de OUDE MANNETJES met een OUD VROUWTJE die toekeken. Ze kijken elkaar aan en zoenen.

EXT/ BOS BIJ ZEE/ DAG

LEEN scheurt met verbeterd blik over een smal polderweggetje langs kale akkers; hij passeert een groot vuur en een toeristencomplex in aanbouw.

EXT/ OUDE HAVEN/ VROEGE OCHTEND NOORTJES TRANEN

Het is nevelig. NOORTJE komt in de sloep van de ZEEMAN overvaren naar LEENs 'woning'. LEEN loopt met planken over de plankiers bij zijn vlotwoning. Hij ziet haar komen. Ze staat rechtop, ziet er statig en intrigerend uit, haar sigaret licht op.

INT/ STUURHUT LEEN/ VROEGE OCHTEND

LEEN zit balend achter het tafeltje, terwijl NOORTJE papieren uit haar tas haalt en naar LEEN toeschuift. Hun lichamen werpen lange schaduwen over de wanden.

NOORTJE

Ik heb net de notaris gesproken, die weet ook veel van belastingen en RINUS vindt het ook goed, dus het kan zó geregeld worden als je tekent.

LEEN

Bijje doof ofzo? Ik zei dus: Nee. Bedáinkt,
(sarcastisch)
Moeder...

NOORTJE kijkt LEEN woedend aan. Driftig steekt ze een sigaret op.

NOORTJE

Waarom moet jij altijd zo lullig doen. Je kan toch tenminste wel eens wat vriendelijker zijn.

LEEN staat zuchtend op, loopt heen en weer. De palingen zwemmen in hoog tempo in de bak.

LEEN

Pfff.

NOORTJE

(stevig rokend)

Wat nou pff?...Kijk mensen maken plannen voor de toekomst, daar ontkom je niet aan, dat zou jij ook wel eens mogen doen. De tijd wacht echt niet op je.

LEEN

Ik hè m'n eigen planne, eijje dat noe nog nie deu...

NOORTJE

Eigen plannen. Ha! Dat vage buitenland gedoe, belachelijk, hou daar toch mee op, daar komt toch niks van...

LEEN werpt haar een kwade blik toe, staat resoluut op en loopt naar buiten.

(CONT.)

LEEN en NOORTJE in silhouet tegen de lucht; LEEN 'ordent' zijn troep op het dek.

LEEN

(kwaad)

Je luustert ok nooit es nae wat ik zeg, nae wat ik wil.

Hij smijt met veel kabaal een stuk metaal op een hoop.

NOORTJE

Ach jongen, als het zo moet dan ga je toch lekker, hè? Ga maar. Ga maar gewoon. Hé? Het maakt jou toch niet uit. Dat je mij ongelukkig maakt.

LEEN zucht, gooit iets in het water, kijkt naar de meeuwen. NOORTJE snikt wat.

NOORTJE

Ik had ook net zo goed in de stad kunnen blijven.

LEEN

(geïrriteerd, cynisch)

Ach! Die vint wilde ok nie bie joe bluuve, dat weet je
zelf ok wè! En da's nie mien schuld!

NOORTJE stopt met sniffen en kijkt LEEN door haar tranen verbitterd en triest
aan.

NOORTJE

Het is echt niet bepaald prettig om ouder en ouder te
worden. Vooral niet als je alleen overblijft.

LEEN

Wat noe? Je ei Rinus toch?

NOORTJE

Rinus is al oud.

LEEN staart aangeslagen de lucht in. Zijn ogen weerspiegelen zowel de horizon
als NOORTJE.

EXT/ WANNES' BOERENERF/ DAG

RINGSTEKEN

LEEN kijkt nog naar de lucht als hij WANNES helpt met het borstelen van twee
oude Zeeuwse boerenknollen, BEP en JOL. LEEN is duidelijk op zijn gemak bij
WANNES.

WANNES

Ja Leen, die moeder van joe, da was altoois allun
spisjiaele. Veural ier eehj, omdat ze uut de stad
kwam. Ze kon alle manne kriege vroeger...Ja, een
kaptein eeh. Die wist 't altiet beter...

LEEN

(peinzend)

Ze wil ok altiet d'r zin deurdrieve.

(WANNES neemt foto's van de paarden)

Mmm...vin jie 't eigenlijk èrg at niemand, eh dat aije
geen opvolger eit ofzo, die dit ier allemae overneemt
as je..ja eh..

WANNES

As ik dôôd bin? Mwoah, ik dienke mae zô; dôôd is
dôôd. Kiek noe is dit mien plaets,. Dus je mot zurge
da je 't nòe nae je zin eit ééhj.

WANNES trekt zijn heupflacon en drinkt. LEEN denkt al borstelend na. Hij kijkt er somber bij.

WANNES maakt aanstalten de paarden naar de wei te brengen.

WANNES

Ajjie noe even waeter op zet voor koffie, dan brieng ik deze joengers terug.

LEEN knikt en loopt naar binnen. WANNES leidt de paarden weg.

INT/ WANNES' WONING/ DAG DE REVOLVER & WILDE
MOSSELS

In de zitkeuken zet LEEN een pannetje op het gas. Als hij wil gaan zitten valt zijn oog op de kast. Hij bedenkt zich iets en loopt er naar toe. Hij zoekt naar de revolver. We zien hoe het pannetje op het fornuis wat scheefzakt, zodat de steel boven het vuur hangt. Naast een tafeltje ligt een kat te dommelen. CUT TO:

WANNES loopt de gang in. LEEN rommelt ondertussen wat in de gangkast, reikt naar de revolver, half achter de deur. De telefoon gaat. WANNES komt binnen, ziet LEEN niet, aarzelt door de telefoon, pakt dan haastig het pannetje bij de inmiddels gloeiend hete steel ...geeft een enorme brul. Het pannetje van WANNES valt. LEEN draait zich met een ruk om, geeft ook een waanzinnige schreeuw van schrik. WANNES steekt zijn hand luid grommend in een teil water. LEEN en WANNES kijken elkaar overdonderd en sloom aan.

EXT/ OESTERBAKKEN/ DAG

En man van rond de dertig (DAANs BROER) loopt met een giechelende VROUW van midden twintig over een stenen muurtje. Ze lopen omhoog, klimmen via een trapje omhoog en verdwijnen de kotte op. Een eindje verder op de kade staan DAAN en JACOB. DAAN leegt een grote mand mosselen in een andere mand die hij langs de steiger in het water hangt. Ondertussen vertelt hij:

DAAN

Kiek, ze worde de leste tiet ok anders gekweekt. Je ei noe nie alleen meer percelemossels, maer ok, hangmossels. Die kweke ze an kaebels die adde verticael in 't waeter hange. Da spisjiael an mossels, ze zette hun schelpe 'n bitje open en mee de binnenkant kunnen ze alles uut de zee opneme. Plankton genogt gelukkig.

JACOB

En , zijn die nu lekkerder, die hangers?

DAAN

Ja, wa zak zegge, d'r bin der die adde ze lekkerder d'r vinde, en andere wee nie...ik zegge altiet mae; in elk geval lekkerder as slikmossels...mae de beste bin natuurlijk wilde mossels, die bin goed voo eh...

(maakt gebaar)

JACOB

Oh ja?

DAAN

Jao zekers! Ik weete nog wè, 'n paer jaer geleje, toen addeme wilde mossels die waere zôô grôôt, ha!. Die leke net op 'n kutje. Echt waer! As je die ging ete mee 'n wuufje, gôh jonge, da was wat, die wiere dae élemae wild van.

Inmiddels is LEEN aan komen lopen. Hij ving op wat DAAN zei.

LEEN

(smalend, slaat DAAN op schouder)

Jaja, En, ei je 't nog 'n beetje gedaen dan de leste tiet?

DAAN

Joah, de leste tiet eh...

LEEN kijkt DAAN aan en schudt meewarig zijn hoofd.

JACOB

(tegen LEEN)

Ja, jie bent van jezelf a zo'n geile beer. Jie hei dat zeker weer niet nodig zeker, die wilde mossels..

DAAN

Ha! Noe ik 't zei, ie lieken eigenlijk ok wè op 'n kutje mee die grôôte lippe van z'n!

LEEN maakt een geluid als een vis op het droge. DAAN en JACOB grinniken.

LEEN

Ik snappe ok nie waddad'r zô wild is an die mossels. Ze bluuve toch op dezelfde plekke ligge.

DAAN denkt hier eens over na.

LEEN

Kunne men eve op dat achterdek. Ik hèn wa te laete zie.

De jongens lopen naar de kotter en gaan de steiger en loopplank op.

LEEN

Enne, ik kenne anders ok meisjes die adde al élemael wild worre zonder wilde mossels.

DAAN

Tis toch anders meej wilde mossels, geloaf 't of nie.
(tegen JACOB)

Ze lopen over het dek naar de kajuit. Daar horen ze een man en een vrouw kreunen. Van een afstand zien we hoe ze droog over de rand het ruim inkijken. Wat de jongens zien, hóren wij slechts.

DAAN

Zie je noe wè; 't resultaet van wilde mossels. 'K zei 't toch?

DAAN loopt door. Hij struikelt half over een ankerketting op het dek en kan nog net voorkomen dat hij overboord valt. Vloekend verdwijnt hij in de kajuit. LEEN haalt zijn schouders op en loopt verder. JACOB werpt nog een blik en volgt dan LEEN. Het geluid van het vrijende paartje blijft onder deze hele scène aanwezig en creëert samen met geluid van het kabbelende water en enkele krijsende meeuwen een merkwaardige sfeer.

LEEN

Heh, die broer van joe...

DAAN

Ja, 'kweet 't, altiet zo geil as 'n vaerreke eehj.

LEEN

Let op wa da'k geregeld hèn...

LEEN rolt een plastic zak open, waaruit de revolver tevoorschijn komt.

LEEN

Eéh! Eéh! Hehè, huh?

JACOB

Shit. Hoe kom je daar nou aan?

LEEN

(stoer)

Da maek nie uut.

JACOB

'Maek nie uut', tuurlijk joh, doodgewoon, 'n gun in je boodschappentasje. Kom op, vertel nou man...Hé.

LEEN

Neehee.

DAAN

'Tis wel 'n ouwen..

JACOB

(stoot LEEN aan)

Nah, doe niet zo flauw man. Ik mag dat toch wel we..

LEEN

(onderbrekend)

Lae noe maer. 'T gaet d'rom dat 't wè van pas kan komme toch?

JACOB

Hoezo?...

LEEN trekt een grimas. Dan doet hij doet 'n filmscène van 'n revolverheld na. Voor de grap richt hij het wapen tegen het hoofd van DAAN.

LEEN

Uhu. You die mottafucker..

DAAN duwt woest LEENs arm weg.

DAAN

Hé, dônner op man! Lul!

LEEN jongleert gniffelend wat met het wapen.

LEEN

Kom noe toch man. Ik bin nie gek. As ik al kogels a ehad, dan ak ze zeker nie an die raere rotkop van joe verspild.

JACOB kijkt hem peinzend aan en schudt misprijzend zijn hoofd.

LEEN

Maer ja we motte toch wè 'n beetje kunne oefenen van tevore?

JACOB

Hoezo oefene, was je van plan iemand neer te schieten dan? Doe toch es nie zo máf man. Ja, ik bedoel, tering, wat een onzin allemaal, waar ben je mee bezig?

LEEN

(praat door JACOB heen)

Neerschiete? Da zei 'k toch nie? Da zei ik nie.

LEEN kijkt de vertwijfelde JACOB doordringend aan. JACOB wendt zich af.

JACOB

Nah, ik weet 't niet hoor. Dat gezeik over dat postkantoor ook steeds..

DAAN

Ja. Maer noe mojje toch nie weer terug gae krabbele eehj. Men adde 't afgesproke.

JACOB zwijgt. DAAN zucht.

LEEN

Dit schiet nie op. Doe je noe wè of nie mee?

JACOB

Pff. Ja, ikke...nou ja, het is wel waar dat het lullig zou zijn voor m'n vader ja, als we gepakt worden.

DAAN

Tjonge jonge, wat n gezeik, 't wor tiet dajje...

LEEN

Nee, wacht noe even.

(richt zich dreigend tot JACOB))

Dus je doet 't niet.

JACOB

Nou eh..., liever niet eigenlijk.

LEEN

Oké, maer men gae 't noe deurspreke, dus...

JACOB kijkt van DAAN naar LEEN. Allebei kijken ze hem vastbesloten aan. JACOB wendt zijn blik af en loopt dan de boot af, nagekeken door de anderen en onder toegenomen gekreun uit het ruim. LEEN jongleert wat met het wapen.

EXT/ JACOBS HUIS/ DAG

'TYPICAL DUTCH'

ATASH loopt enigszins weifelend op tot de voordeur van het huis waar JACOB woont. Ze heeft een pakje bij zich. Ze belt aan. Als ze zich tijdens het wachten omdraait ziet ze nog net hoe iemand aan de overkant door lamellen toekijkt.

INT/ JACOBS KAMER/DAG

ATASH kijkt rond in JACOBS kamertje, werpt ook een blik op JACOB die stuntelig een opvallend 70's pak aantrekt, loopt dan naar het raam. BOBBY kijkt nieuwsgierig om de deur. JACOB gebaart hevig dat ze weg moet gaan. Ze trekt weer een rare bek naar hem. ATASH ziet het, ze glimlacht.

ATASH

Now come on, put that jacket on!

Ze loopt naar JACOB, helpt hem zijn jasje dicht te knopen. Ze bekijkt hem, ziet zijn onbeholpen blik en streelt plots zijn wang. JACOB wil haar voorzichtig zoenen maar ze houdt af.

JACOB

Ehm, okay, well what do you think?.

ATASH gaat op het bed zitten. Hij bekijkt zichzelf in een kleine spiegel. Draait wat heen en weer.

ATASH

I think it looks good on you.

JACOB maakt voorzichtig wat podiumgebaren.

JACOB

Thank you I, I like it very much but eh...

ATASH

What?

JACOB

The other boys, eh I don't know if they eh can handle this.

ATASH

What do you mean, that they are typical Dutch, no?
Or Seeuwes? Like, try to stay normal?

JACOB haalt nadenkend zijn schouders op.

JACOB

Hmm maybe ... But I'm not like that.

ATASH

So, then are you going to play me a song or what?

JACOB

What, eh no, not now.

ATASH

Oh come on, please? ...Your not shy, are you? You're
a performer!

JACOB

Performer? ...- zucht - allright then...

(hij pakt zijn elektrische gitaar, zet het
kleine versterkertje aan)

but it will not sound like my band off course, you know
it's just a guitar and eh..

ATASH

(geamuseerd)

Come on, just do it!

JACOB gaat zitten. Verlegen en ongemakkelijk door het hippe pak, zet JACOB in, het klinkt krakkemikkig, maar JACOB heeft duidelijk talent. Het vertedert ATASH.

INT/ SCHEEPSWERF-SCHAFTHOK/ DAG

LEEN loopt de zwaar rochelende RINUS voorbij en gaat het schafthok in. Hij belt. We horen weer vaag de stem die in Iers accent meldt dat er niemand thuis is, boodschappen na 'beep'. Het bandje eindigt weer met een muziekje dat we herkennen van de IER. Dan de 'beep', dit keer een lange, gevolgd door een ingesprektoon. LEEN hangt op en loopt peinzend de werkplaats maar weer in.

EXT/ SCHEEPSWERF/ AVOND

Van een afstand zien we hoe VOLKERT nee schudt tegen LEEN. Hij overhandigt hem iets. DAAN staat iets verderop. VOLKERT scheurt steigerend weg. LEEN loopt de werf in, gevolgd door DAAN. De camera volgt hen.

(CONT.)

DE

OVERVAL?

LEEN pakt een aantal buizen op om die te verplaatsen. DAAN praat fluisterend tegen hem.

Ondertussen lopen ze naar de hoek waar DAAN z'n drumstel rechtzet.

DAAN

Nie slecht om ier 'n keer te oefene.

LEEN

Da kan altiet wé un keer, as 't zo van pas kom?

DAAN

(denkt wat. Na enkele momenten.)

Okay, maer eh die overval trouwens ; as ik 't geld anpak, enne, jie ou ze onder schot, eh wie staet d'r dan buuten..?

LEEN

Ja da's waer, iemand mot op wacht staen.

JACOB komt op zijn Mobyletje de opening van de loods in, zijn gitaar over zijn schouder. DAAN kijkt LEEN vragend aan. Die haalt, instemmend knikkend, zijn schouders op.

LEEN

Hael jie ten over of ik?

EXT/ DORPSWEG- POSTKANTOOR / DAG

De Ierse muziek klinkt. De jongens komen op de motoren aanrijden.

JACOB

Maar je kan toch beter geen eh dialect spreken. Anders weet de politie meteen waar ze moeten zoeken.

DAAN
Jao, daer eitten geliek an Leen.

LEEN
(tegen JACOB)
Dan moj jie praete!

Ze stoppen schuin aan de overkant van het gebouwtje. Ze kijken ernaar. LEEN kijkt nadenkend naar de ingang.

CUT TO:

INT/ POSTKANTOOR/ DAG

De jongens komen met helmen op het postkantoor binnenvallen, met riotguns in de aanslag. Er zijn geen klanten. De jongens zijn opgefokt, DAAN blijft in de uitgang staan. Snelle shotwisselingen. Een klant worden gedwongen op de grond te gaan liggen.

JACOB
This is a robbery, handen omhoog!

De vrouwelijke beambte steekt geschrokken haar armen in de lucht, kijkt met een vlaag van herkenning naar LEEN die het dichtst bij de toonbank staat.

JACOB
Kom op, geef op dat geld!

De BEAMBTE stopt stapels bankbiljetten door het sleufje.

LEEN
Sneller!

JACOB doet het geld snel in de tas. LEEN hoort zijn naam roepen. Hij kijkt op naar de BEAMBTE, die begint tegen hem te praten:

BEAMBTE
(met stem JACOB)
Hé, LEEN doe niet zo afwezig man,...

Verbaasd kijkt LEEN opzij naar JACOB:

(CONT).

LEEN kijkt opzij; JACOB praat tegen hem:

JACOB

..., laten we gaan, we beginnen hier op te vallen.

LEEN knikt naar DAAN, die kinkt plechtig terug en rijdt op zijn motor langs het gebouwtje, kijkt naar binnen: hij ziet alleen de BEAMBTE. Hij maakt een ommetje en geeft een teken dat de kust veilig is. De jongens rijden tot vlak naast het gebouwtje, parkeren de motoren en willen gehelmd naar binnen lopen. Maar plots komt er tot hun schrik een OUD VROUWTJE haastig op hen aflopend. Ze roept hen.

OUD VROUWTJE 2

Oehoe, jongens, wacht eve!

Verbouwereerd wachten de jongens. Het VROUWTJE komt hijgend nabij en heeft een pinpas in haar hand geklemd.

OUD VROUWTJE 2

'N geluk dak julder zie. Kunnen julder me helpe? Ik ei net zo'n code-ding maer ik snap 't nog nie...

Ze duwt LEEN haar pinpas in zijn hand. LEEN kijkt verbaasd naar het ding, naar de pin-automaat aan de muur, naar de anderen. Dan zucht hij en trekt hij een venijnige blik.

LEEN

Ik kan't wè voo je doe, kiek, wat is je code.

Het VROUWTJE leest naïef haar code van een briefje. LEEN denkt na, trekt een grimas naar de anderen, die zenuwachtig bewegen.

LEEN

Kiek, tis éél simpel, de pas in 't gleufje, je toetst 't nummer in...hoeveej geld wil je opneme.

Het VROUWTJE denkt en denkt; JACOB kijkt zenuwachtig om zich heen.

OUD VROUWTJE 2

Ehm, doe mae vuuftig gulden.

LEEN

Ah, ja, vuufhonderd gulden.

OUD VROUWTJE 2

(aarzelend)

Eh, nee, vuuftig.

LEEN

Ja da zeg ik, vuuftig.
(kijkt grijnzend naar de jongens)

Het VROUWTJE knikt nee.

LEEN

Nee, vuuftig da's niks, dan mojje meteen wee...
(hij tikt vijfhonderd in)

Hij grijnst naar het VROUWTJE. De vijfhonderd komt tevoorschijn. LEEN aarzelt, telt het geld, geeft het VROUWTJE een briefje van vijftig. JACOB stoot hem kwaad aan. Een auto rijdt voorbij. LEEN gromt, propt het geld en het pasje in de handen van het inmiddels angstige VROUWTJE.

LEEN

Ier, en noe oprotte!

Het VROUWTJE loopt haastig weg. JACOB vloekt. De jongens lopen naar binnen.

(CONT.)

De BEAMBTE kijkt verbaasd naar de gehelmde jongens. LEEN werpt een nijdige blik naar DAAN, de jongens staan er lullig bij met hun helmen. De jongens wisselen blikken, maar net als ze tot actie willen overgaan, schrikken ze van een knal tegen het raam: buiten spelen plots kinderen met een bal. Weer wisselen ze opgefokte blikken, de BEAMBTE vraagt of ze kan helpen. DAAN, bij de deur probeert de kinderen, die ook nog eens vrolijk gaan staan zwaaien naar de BEAMBTE, weg te jagen. Het lukt doordat hij de bal wegtrapt. LEEN geeft met een blik te kennen dat JACOB nu toch echt moet handelen, maar JACOB worstelt met het ritsje van zijn jas, het gaat weer niet open. LEEN knarst met zijn tanden, DAAN kijkt sloom. De BEAMBTE herhaalt haar vraag, nu wat geirriteerd, LEEN ontploft haast, JACOB rukt aan het ritsje en aan de zak: met een enorme knal gaat de revolver af. De kogel schampt DAAN langs zijn onderbeen. Hij schreeuwt het uit en hinkt naar buiten. JACOB loopt uit pure zenuwachtigheid, op het smeulende gat in zijn jas slaand maar weer naar buiten. LEEN gromt en volgt hem, de BEAMBTE verbaasd achterlatend. CUT TO:

EXT/ DIJKWEG/DAG

LEEN loopt scheldend heen en weer.

JACOB

Jezus eikel, wist ik veel dat dat ding geladen was!! dat had je wel eens kunnen zeggen. Dan had ik het trouwens niet eens gedaan.

DAAN scheldt en jammert dat ze hem moeten helpen. LEEN stelt vloekend vast dat het maar een schampschot is en verbindt DAAN met JACOBs T-shirt. JACOB bekijkt z'n kapotte jas.

EXT/ STUURHUT LEEN/ DAG

Later zitten ze voor de stuurhut. LEEN gooit de bivakmuts in het water, rommelt wat met de revolver. DAAN steekt een joint aan.

DAAN

Noe maer hope dat da mosselpoeier ok tegen de piene werkt...Toch raer eigenlijk, dien je dajje over alles ei naegedocht, gebeurt d'r toch wee iets wae je dan tóch nie an gedocht ad.

JACOB

Stel je voor dat het geen schampschot was. 'T schiet gewoon niet op, ik doe 't niet nog een keer.

LEEN kijkt hem kwaad aan.

LEEN

Dan kajje die CD ok wè vergete.

JACOB

Kan me niet schelen. Als het zo moet...Trouwens, jij kan je verhuizing naar Ierland dan ook wel vergeten.

LEEN

'K docht 't nie. Daer kom ik oe dan ok echt wè.

Ze zwijgen. DAAN wrijft over zijn been. Wind steekt op.

EXT/ DIVERSEN POLDER & DIJK & KOTTER/ DAG

Enkele shots: De donker geklede OUDE MANNETJES spelen in de hevige wind wat met een voetbal voor het dijkhuisje. BOBBY en twee vriendjes leunen tegen de wind in.

INT/ AUTO- LEENS STUURHUT/ NAMIDDAG 'JE MOT D'R KLAER VOOR WEZE'

Uit de afgeplakte auto klinkt hard LEENS typische nummertje, de tape wordt gewisseld: we horen dan de Ierse muziek. LEEN zit er somber bij. Hij denkt, zet de muziek af en stapt uit.

INT/ WANNES' KEUKEN/ DAG

WANNES heeft er een bende van gemaakt in zijn huisje en zoekt iets tussen de troep. LEEN hangt tegen het aanrecht, drinkt water. WANNES kijkt ook in de kast..

WANNES

Waer ek 't noe toch gelaete. Hé, kiek hier nog een foto van joe, van 'n paer jaer geleje...Waer is het noe, zoas ik a zei ik a nog wat buutenlands geld zelfs. As ik 't a zou'k 't je geve. Dat weet je eehj...

(kijkt LEEN even nadenkend aan)

Maer ja, 't gae nie écht om geld, dat weet je eehj..
Ayje 't écht wildan mojje 't gewoan doe.

LEEN knikt wat, denkt. WANNES kijkt hem onderzoekend aan.

WANNES

Trouwes, as je daer toch 'n tiet bluufft dan verkoap je je motor toch dae?

LEEN

M'n motor verkoape? Pff, da week nie ôôr.

WANNES

Ja, je kan altiet laeter weer 'n andere koape, ajje toch ok gae werreke.

Affijn, ik zou 't wé jammer vinde ajje gaet. Jao, Dublin, ... kiek, ajje ergest anders net ankom lieke 't nog wè anders. Maer ajje langer bluufft is 't is overal etzelfde ôôr...

LEEN

Mwoah. Ajje daer vanuut gaet kajje jen éle leve weh ier bluuve zitte.

WANNES

Ik weet alleen mae dat d'r ier eel véé eilandmanne ewist bin die adde over de ééle wereld gegaen bin,

Amerika, Noorwege, Afrika. Maer ze kwame altiet wee terug. Da zei toch wè wat. En dan bleve ze gewoan de rest van d'r leven ier.

LEEN denkt hierover na. WANNES zoekt verder.

INT/ SLAAPKAMER NOORTJE/ DAG

LEEN gaat gelaten de slaapkamer binnen. Daglicht komt door een spleet in het gordijn naar binnen.

LEEN
Ma?

NOORTJE ligt, gekleed in elegant nachtgewaad op bed. Ze richt zich op tot ze in een nogal verleidelijke pose ligt.

LEEN
Oh daer bin je... Wa doe je?

NOORTJE
Jahh, weer even geslapen. Ik weet niet wat ik heb de laatste tijd.

LEEN
Wat bedoel je ?

Ze kijkt LEEN plots diep aan.

NOORTJE
Kom eens even lekker bij me liggen, net als vroeger..

LEEN
Hè? Neehee.

NOORTJE
Vroeger was je anders niet bij me weg te slaan.

LEEN haalt triestig zijn schouders op.

NOORTJE
Wat is er eigenlijk.

LEEN
Oh, niks biezonnders.

NOORTJE kijkt LEEN aan, staat op en gaat vlak voor hem staan.

NOORTJE

Zeker weten?

LEEN

Ja, nou ja, ikke...

(hij kijkt NOORTJE aftastend aan)

Ik e eigenlijk wa geld nodig.

NOORTJE

O. Je komt hier alleen voor geld. Dacht je dat van mij te kunnen lenen?

LEEN knikt aarzelend.

NOORTJE

Het lerland plan weer natuurlijk?...Jij denkt ook altijd dat je de enige bent die weg wilt hè...

LEEN begint zich te irriteren.

LEEN

Kiek, ik wil dat echt en zoveej wil ik verder nie. Mae as 't zo mot..laet mae wee zitte dan.

Hij wil weglopen. NOORTJE houdt hem tegen.

NOORTJE

Nee wacht, zo bedoelde ik het niet...Als ik je echt niet tegen kan houden ...

(LEEN schudt langzaam zijn hoofd)

Je kan heus wel wat lenen. Of krijgen. Alleen ik heb hier nu geen geld.

LEEN

Hmm. Wanneer dan?

NOORTJE

(kijkt hem vol gevoel aan, met zachte stem)

Je lijkt steeds meer op je vader, weet je dat.

LEEN haalt ongemakkelijk zijn schouders op. Hij ziet haar borsten door het nachtgewaad.

NOORTJE

Vooral je buien. Maar toch kan je er trots op zijn. Hij was gewoon...anders, bijzonder.

Gek hè? Ik mis hem vaak...nog steeds...

In silhouet zien we LEEN en zijn moeder dicht bij elkaar staan. Ze vleit zich tegen LEEN aan.

NOORTJE

Gelukkig heb ik jou nog...Jongen van me.

En dan plots, vanuit dit verwarrende intieme moment, zoent NOORTJE LEEN innig...

EXT/ PIER/ NAMIDDAG

LEEN rent verward over een vrijwel ondergelopen, lange pier naar de punt, tussen de wilde golven. Hij staart in de verte, over zee. Bij het water laat hij zich op z'n knieën vallen. Hij wrijft hard met zijn handen over zijn gezicht en plenst er dan zeewater overheen.

EXT/ DORPSTRAAT/ NAMIDDAG DE 'VERLIEFDHEID' VAN LEEN

We vallen in een gesprek tussen LEEN en JANINE.

LEEN

Doe noe nie zo flauw, spring noe gewoan achterop.

JANINE

(aarzelend)

Waerom dan?

LEEN

Ik mojje gewoan eve spreke. Op een rustige plek.

JANINE aarzelt nog steeds.

LEEN

Kom noe!!!

Aarzelend en zuchtend stapt JANINE bij LEEN achterop de motor. Hij scheurt weg.

EXT/ DIJK/ NAMIDDAG

De lage zon kleurt de hemel oranjerood-blauwpaars. Ze stoppen op een dijk met hoog, wild gras. In de zee staan lange staken. Vele meeuwen vliegen rond. JANINE stapt af, steekt een sigaret op.

LEEN

Kiek es wat 'n mooie luchte.

JANINE

(ongeduldig)

Mmm ja...Maar wat wilde je noe zegge.

LEEN zwijgt en staart naar de lucht, naar de meeuwen.

JANINE

Hallo, ik stae ier ôôr.

LEEN

(aan zijn stuur plukkend)

Ja. Kiek waddak zeggeh..wilde is ehm..Ja, oe mok 't zegge.

Hij kijkt even naar JANINE, die ongeduldig haar wenkbrauwen optrekt. Hij stapt af.

LEEN

Nou, ik wilde vraege eh of dajje...ik wilde nae Ierland gaen, nae Dublin. Daer bin ik noe gewoan eh klaer voo, snap je. Enne, 't leek me wel goed as je..Ik bedoel of je meeje me mee wil gae. Nae Dublin dus.

JANINE kijkt hem stomverbaasd aan, antwoordt niet meteen.

LEEN

'T is daer éél te gek... Je zou 't wè naer je zin ebbe, daer zouk wè voo zurge!

JANINE's blik verandert.

JANINE

Bijje verliefd op men?

LEEN

Hè? Ja eh, pff... Verliefd. Kweenie eh. Ik bedoel, wat mojje dae noe mee. En jie dan?

JANINE

Nee, ik vroeg 't eerst, noe mojje 't zegge ok.. Bijje verliefd op men of nie?

LEEN peutert weer wat aan zijn motorstuur, maar JANINE stoot hem aan en blijft aandringen.

LEEN

Ja euhm pff verliefd, ehm tis meer gewoan eh. Hhh. gewoan eh...

JANINE

(driftig)

gewoan, gewoan! gewoan wát dan?!!

LEEN

(zuchtend, kijkt naar de meeuwen, dan gehaast)

Ja, ik eh, gew..ja. Weet je. Bie mien vlot daer stikt 't soms van de kopmeeuwen, wist je dat? Overal kopmeeuwen. En die pikken alles. Alles! Etesresten mae ook schroefjes en en moeren. En soms vliege ze recht op je kop af, dan mojje bukke. Laetst, laetst zat d'r één bie m'n binnen zelfs. Ie zat zo naer m'n palingen te kieke. Ik wilde en dōdslaie mae da kon 'k toch nie. Want ze pikke 't beste mee maer ze bin wè tof, toch wè weet je. Ajje ze zo weg ziet vliege...

JANINE kijkt hem aan alsof hij gek is geworden, dan keert ze zich af, loopt een paar passen weg. LEEN aarzelt, volgt haar dan. Kijkt haar kort aan. Praat dan sneller:

LEEN

...Kiek, vroeger was je zo'n lekkere wilden dōnder..Enne.. ik zag laetst trouwfoto's, toen most ik nog an joe dienke, ja, ik docht da kan 'k nie tegen, as jie ook zo wordt, ik bedoel zoas iedereen in 't durp. Da trek ik nie. Dan kajje ok alleen nog maer oud worre.

JANINE denkt na, komt tot haar positieven en wordt woedend:

JANINE

Is dát 't noe waerom addaje ál die tiet achter m'n anzat ?!! En dan wè vraege of ik mee wil nae..Dublin? Wae slaet dat noe allemael op man!

LEEN antwoordt niet. JANINE kijkt hem vertwijfeld aan, plots begint ze op LEEN in te slaan. LEEN weert af, maar JANINE blijft doorhameren. Hij begint terug te meppen. In tegenlicht zien we ze vechten. Het gaat er behoorlijk wild aan toe. De motor valt om en ze rollen de dijk af.

JANINE

(dramatisch)

Ik wil helemael nie naer 'n ander land, ik bin al vaek
genoeg in 'n grôte stad. Mae ik wilde joe wè.
Stomme zak! Da snap jie nie eens hè.

Plots valt JANINE huilend in LEENs armen en beginnen ze gepassioneerd, wild te vrijen.

Ze zoent hem hard op zijn mond en in zijn hals, kledingstukken worden uitgetrokken, het wordt duidelijk dat ze de liefde gaan bedrijven. Ze rollen uit beeld. De lucht heeft vele kleuren.

EXT/ OUDE HAVEN-LEENS WOONVLOT/ NAMIDDAG DE DOOD VAN RINUS

LEEN kijkt naar de lucht, naar de haven om hem heen. Het is guur weer en het waait hard. Hij peinst en stopt kleding in een grote tas.. Dan ziet hij dat iets ontbreekt. Opeens komt hij in actie. Hij zoekt iets en sleept - in een snelle montage van korte shots - allerlei troep, meubels, uit zijn stuurhut-woning en gooit die op dek. Dan zoekt hij in de auto: hij drukt op eject van de cassettespeler: leeg. Hij denkt, springt op het duwvlot en zet zich af.

EXT/ DIJKWEG/ NAMIDDAG

LEEN buigt zich voorover terwijl hij tegen de wind in zijn motor bestuurt.

EXT/ SCHEEPSWERF-KADE/ DAG

RINUS komt de scheepswerf uit, zeulend met een nieuwe tank voor het lasapparaat. Hij loopt ermee naar de boot. Hij hoort het lawaai van een motor, kijkt om en ziet nog net hoe LEEN met motor en al de werf inrijdt. Hij hoest en rochelt, gaat de loopplank op.

INT/ SCHEEPSWERF- SCHAFTHOK/ NAMIIDAG

Het lawaai van een slijptol. LEEN stapt van zijn motor en loopt naar de ingang van het schafthok, roept RINUS. Hij zoekt in het schafthok naar de cassette van de IER.

(CONT.)

RINUS last iets op het deinende dek van de kotter. Staat op en bekijkt het resultaat.

(CONT.)

LEEN vindt de cassette niet. Hij staat op, loopt de loods in en denkt. Langs hem heen, op de achtergrond zien we RINUS met de tank over het dek van de kotter lopen.

(CONT.)

RINUS loopt over het voordek met de tank. Hij struikelt over de ankerketting, slaat met zijn hoofd tegen de dekrand en valt overboord.

(CONT.)

LEEN loopt door de werf naar de KNECHT, die met de slijptol in de weer is.

EXT/ HAVEN/ DAG

RINUS komt proestend en kuchend boven water met een bebloed hoofd. Hij roept om hulp en probeert wanhopig houvast te vinden om zich aan de boot op te trekken. De wand is te hoog. Hij roept weer om hulp.

(CONT.)

Het lawaai van de slijptol overstemd het geroep van RINUS. LEENs aandacht wordt getrokken door een verweerd radiocassette-spelertje op een werkbank. Hij loopt erheen en zoekt tussen de cassettes die er om heen liggen. Dan drukt hij op de play-knop, net als de knecht stopt met slijpen. de Ierse muziek schalt door de ruimte; het einde van een nummer.

(CONT.)

RINUS zwemt hoestend en rillend naar de loswal naast de kotter. Daar probeert hij weer een punt te vinden om zichzelf eruit te trekken. Het lukt niet. Wanhopig kijkt hij om zich heen en ziet een stuk verderop in de haven een plek waar de wal uit schuin oplopende basaltblokken is opgebouwd. Hij begint weer te zwemmen, het gaat moeizaam. Hij roept in paniek en zwaar hijgend om hulp.

(CONT.)

LEEN hoort vaag RINUS roepen. Hij loopt naar buiten.

(CONT.)

RINUS gaat af en toe kopje onder. LEEN ziet dit vanaf de wal gebeuren. Hij vloekt, duikt zonder nadenken het koude water in en begint naar RINUS te zwemmen. RINUS gaat nu echt kopje onder. LEEN zoekt en duikt hem na. Komt hijgend boven en duikt nog eens.

INT/ SLAAPKAMER/ NAMIDDAG

Handen sluiten de oogleden van RINUS. Een ARTS schudt triest zijn hoofd. NOORTJE, nerveus rokend en LEEN staan toe te kijken. Ze kijken elkaar geschokt aan, maar huilen niet.

EXT/ BEGRAAFPLAATS/ DAG

Twee mannen met schoppen staan op een afstand toe te kijken. Verderop lopen in zwart geklede mensen de begraafplaats af.

CUT TO:

Als laatsten komen NOORTJE en LEEN het terrein af. Ze lopen zwijgend, NOORTJE, in stijlvol klassiek zwart met voile, kijkt naar LEEN en geeft hem een arm. Ze lopen een stukje zwijgend, NOORTJE kijkt af en toe opzij naar LEEN. Ze slaan het winkelstraatje in.

NOORTJE
(huilerig)
Wat moet ik nu, Leentje

LEEN haalt triest zijn schouders op. NOORTJE kijkt hem zijdelings aan. Dramatisch snikkend trekt ze plots aan LEENs jas. LEEN aarzelt en...pakt haar

dan met gepijnigde blik maar weer vast. Peinzend staart hij naar de weerspiegeling in de winkelruit.

EXT/ LEEN'S WOONVLOT/ DAG

De weerspiegeling van de ruit 'lost' op in water, waarna LEEN blijkt te kijken door de ruit van zijn 'stuurhut'. Dan zien we hem vanaf een afstand in de nu haast lege ruimte staan.

INT/ SCHAFTHOK/ DAG

DE 'ERFENIS'

LEEN zit in het benauwende schafthok. Achter een bureautje neemt hij papieren door.

KNECHT

'T zal noe nie mee zo lang dure en 't is wee mossel-feest.

(LEEN observeert de traag kauwende knecht. Dan knikt hij gelaten)

Dan zal 'k zo eerst mae gaen freeze zeker.

LEEN kijkt hem nog een moment aan, draait zich dan weer naar de papieren en knikt.

DAN ZIEN WE HEM, ALS IN SC. 21 ACHTER DE BUS AANRIJDEN, WEER STOPT HIJ BIJ DE BRUG. JANINE, ACHTER IN DE BUS ZWAAIT DIT KEER NIET NAAR HEM. MET DONKERE BLIK KIJKT ZE PEINZEND OP HEM NEER.

EXT/ ACHTER MOTORCLUB/ DAG

Een drietal flessen staat wankel op een ton. Een schot klinkt, een fles knalt uit elkaar. De jongens staan er van een afstand sloom naar te kijken. LEEN heeft de revolver nog vast.

JACOB

Hoe bedoel je je gaat niet meer?

LEEN

gewoan, niet.

JACOB snapt er niks van. DAAN lurkt aan één van zijn joints, terwijl hij de revolver richt.

JACOB

Kom op man, maanden zaag je door over hoe
geweldig Dublin is, we moeten zowat op rooftocht
omdat jij geld nodig hebt, en nu gá je gewóón niet ?!

DAAN schiet en mist.

LEEN

Nah...ik mot noe ok 'n beetje voo de werve gae zurge
eehj...En ik had ok bedacht dat eh... as je ergest nie
bin, maer je wil d'r naer toe, dan kajje d'r nog van
alles over bedienke...Maer as je d'r dan écht bin..dan
is 't misschien wè nie echt anders as ier, as oe ik hier
noe bin.

JACOB schudt fronsend zijn hoofd. DAAN kan het duidelijk niet volgen, proest
het uit.

LEEN neemt de revolver terug en begint weg te lopen.

JACOB

Jezus, hij is wel eh veranderd, of zoiets?

DAAN

Mwoah, die draei wè weer bie.

INT/ EETKEUKEN/ AVOND

LEEN zit aan de eettafel. NOORTJE serveert hem. Ze zwijgen.

NOORTJE

Lekker?

LEEN knikt en neemt chagrijnig nog een hap. NOORTJE bekijkt hem, drinkt wat.

NOORTJE

Waarom kom je niet hier wonen. Het huis is groot
genoeg.

LEEN schuift z'n bord weg, draait zich even af.

LEEN

Kiek, ik bin hier nog, ja?! Voor joe. Net as je wilde. Of
is dat ok weer nie genogt!?

LEEN vindt verder geen woorden meer, staat op, kijkt gekweld op haar neer, dan uit het raam. NOORTJE steekt neurotisch een sigaret op.

INT/ CAISSON/ DAG

'FUCK THE PAPERS'

We zien de grote, lege, hoge betonnen ruimte binnenin het caisson. ATASH en JACOB lopen er wat rond. ATASH kijkt nogal verveeld. JACOB slaakt een kreet die echoot.

ATASH

So, this is what you wanted to show me?

JACOB

Yeah. Can you imagine that they dropped this with helicopters. Eh in the fifties there was a big flood here, when the dikes broke. They put these things here to close the big hole in the dyke.

ATASH

Mmm, it's quite spooky here now. It don't feel good. Let's go out, allright.

JACOB knikt, ze klimmen door het gat naar buiten.

ATASH

Maybe you could give a concert here with your band. That could be good.

JACOB

Oh yeah, not a bad idea.

EXT/ CAISSONS-DIJKWATER/ DAG

Buitengekomen dwalen ze wat langs de afrastering bij een dijkwater.

ATASH

I don't understand why you are complaining. I mean, you can quit it, no? You can learn anywhere, learn from life itself. You don't need a school for that.

JACOB

Come on, that's easy to say..everybody always says you'll need schoolpapers, you know, to get work later.

ATASH

Mwoah, fuck the papers.

(ze stopt, kijkt JACOB smalend aan)

Look. What are you going to do then, later?

JACOB

Well eh, there's so much you can do you know. But, if it's possible, become a musician of course, you know, play in a band in a big city somewhere.

ATASH

(loopt weer verder)

See? You don't need papers for that, you just have to be good.

JACOB

Yeah...but also you need money to live there.

ATASH

Ah come on!...If you're really good, you can play everywhere, make money in the same time.

JACOB

Hmm...Ja. Guess you're right. But how do you know if you're eh good enough..

JACOB doet moeilijk, zucht. ATASH ziet zijn twijfel en heeft geen geduld meer.

ATASH

Look, if you want something, really want it, just go for it. That's what I think.

(ze kijkt hem fel aan, JACOB is passief)

If I would tell you that I'd leave here yes, what would you do? Would you try to come with me?

JACOB

Leave...What do you mean, when?

ATASH

Now, like before the end of this month... I eh got an offer from a dance-company...

(ze kijkt JACOB even aan, om te checken of hij dit gelooft)

I'm thinking about it.

JACOB weet zich duidelijk niet goed raad met die vraag.

JACOB

Ja wow that's great. But eh so you are going?

ATASH

Yes. And I think you should also go...for, for just what you want.

JACOB

Ja, eh, come on, maybe it's more easy for you! You have nothing here except your family. I decided to finish my school, and eh, I can't just eh, I mean my father and all, you know , sometimes I have to take care of my little sister...

ATASH

Yeah, but it's your life, right?

JACOB

Nah, you also stayed here because of your mother!

ATASH

Pff, that has nothing to do with this now... Anyhow, I have to go now. So, see you, yes?

JACOB

(nadenkend)

Eh, ja, now?...allright.

ATASH loopt haastig weg. Haar jurk wappert in de wind. JACOB kijkt haar verward na.

EXT/ STUURHUT WONING LEEN/ DAG

We zien de rillende haas in de doos. De jongens staan om de doos heen. LEEN jongleert wat met de revolver. We zien de drie gezichten van de jongens.

DAAN

Joah, ie kan ok alleen mae wegloape atten kan loape...

JACOB knikt. Na een stilte:

LEEN

(zuchtend)

Je mot ok nie laete leejve, wadda geen leejve meer eit.

DAAN kijkt hem aan, kijkt dan naar JACOB en knikt langzaam peinzend.

DAAN
Maken dôôd dan.

JACOB
Ah nee, kom op man!

LEEN
Ja eh, da week ok nie ôôr.

DAAN
Ja, wat mojje noe nog mee da beejest dan?

LEEN haalt zijn schouders op.

DAAN
Dônders, noe mojje me daer toch nie zo moeilijk over
doe ôôr.

Voordat de anderen iets kunnen doen pakt DAAN de revolver en schiet... klik, doet de revolver alleen. DAAN probeert het nog eens...BENG...hij schiet het dier in de doos aan flarden. We zien de bebloede stukken tegen de jongens opspatten. JACOB en LEEN kijken ontzet van de doos naar DAAN, die met een onhandig gebaar de revolver aan JACOB geeft.

LEEN
(kwaad)
Jezus, kiek noe wajje gedaen eit debiel!

DAAN
Jao ôôr, noe heb ik 't zeker weer gedaen! Tis maer 'n
haeze ôôr.

LEEN
Keh wè de hele tiet voor da beestje gezurgd, lul.

INT/ SCHEEPSWERF/ OCHTEND
GATEWAY

Gaelic

LEEN loopt de lege scheepswerf door, kijkt rond, zucht, denkt na. Muziek zet in:

INT-EXT/ SCHEEPSWERF/ DAG

Een sequentie van shots waarin we zien hoe het LEEN goed af gaat met de scheepswerf:

de KNECHT schildert het schafthok

LEEN, in iets nettere kleding, schudt handen met enkele dure heren voor een paar grote jachten. Op de achtergrond zien we een nieuw naambord; Gaelic Gateway. NOORTJE kijkt tevreden en goedkeurend toe

EXT/ DIV. POLDER & DORP/ DAG

WANNES scharrelt wat in een perceel peterselie. De OUDE MANNETJES timmeren een naambordje - een grappige spreuk - op het wachtkotje. Golven zeewater slaan tegen de dijk, akkers worden geploegd in het verkavelde landschap. We horen een motor, de hardruisende wind en diverse vogels. Karresporen in de klei.

EXT/ WONING NOORTJE/ DAG

EEN MINNAAR

LEEN komt in de stromende regen aanrijden bij de woning en ziet de grote, glanzende auto die hij eerder bij de aanleg van het toeristencomplex zag, voor de deur staan. Hij gaat naar binnen.

INT/ HAL NOORTJE/DAG

LEEN komt kletsnat de donkere hal binnen. Regen klettert tegen de ramen naast de deur. Kerkklokken luiden. Op een tafeltje bij een spiegel ligt de pressepapier.

NOORTJE (O.S..)

Leen ? Wacht even.

NOORTJE komt haastig de verlichte trap af. Ze kijkt hem aan loopt dan naar de spiegel en bekijkt zichzelf met een open jurk die haar naakte rug toont.

NOORTJE

(nerveus)

Kun je mijn jurk even dichtritsen.

LEEN doet het zonder veel omhaal. Ze draait zich naar hem om en kijkt hem zenuwachtig aan.

NOORTJE

Ik eh, moet je aan iemand voorstellen.

INT/ EETKEUKEN/ DAG

Een redelijk knappe man, een AANNEMER, tikje ordinair gekleed, eet met veel genoeg, af en toe gretige blikken naar NOORTJE werpend, dan glimlachend naar LEEN. LEEN zit met stomheid geslagen toe te kijken, stuurloos en afwezig met zijn vork in het bord prikkend.

NOORTJE

Ja, ik eh had het je al eerder willen vertellen, maar ja...

AANNEMER

Eerst even de kat uit de boom gekeken hè, da's begrijpelijk hoor schat.

NOORTJE staat op en ruimt borden af.

AANNEMER

Héérlijk, was het!
(kijkt haar na, buigt zich dan naar LEEN,
met een knipoog)
Prachtvrouw, die moeder van je.

LEEN zwijgt, kijkt en eet. NOORTJE komt weer terug met meer eten. De AANNEMER

legt zijn hand op haar billen. NOORTJE glimlacht zenuwachtig naar hem.

AANNEMER

Dus je hebt hem waarschijnlijk ook nog niet van onze plannen verteld?

LEEN kijkt met een donkere blik naar NOORTJE.

NOORTJE

(nervus)
Eh nee. Ja, LEEN, we gaan eh...

AANNEMER

Eerst es lekker lang op reis. En dan komt ze, als 't goed gaat maar dat zal wel hè schat, hopelijk bij mij in Den Haag wonen!

NOORTJE

Ja, nou ja, dat laatste dat zien we nog wel.

AANNEMER

Alles wat jij wilt schoonheid...

NOORTJE knikt, glimlachend als een meisje. LEEN kijkt met ingehouden woede wezenloos voor zich uit. Brengt langzaam en mechanisch een hap naar zijn mond, kauwt traag. De anderen letten er niet op. Het geluid begint te vervormen, stemmen klinken verder weg:

AANNEMER (O.S..)

Ik wist niet dat je zo lekker kon koken

NOORTJE giegelt

Kom dan zal ik jou eens opscheppen...

LEEN staat plotseling op. Kijkt getergd naar de verbaasde AANNEMER en zijn nerveuze moeder. Dan loopt hij de keuken uit. NOORTJE roept hem nog na, maar hij reageert niet.

(CONT.)

Bij het weggaan pakt LEEN de presse-papier van het tafeltje mee.

(CONT.)

LEEN kijkt naar de auto van de aannemer, dan naar de presse-papier. Hij gooit uiteindelijk de glazen bal héél hoog recht de lucht in. Het ding tolt rond en glinstert in de zon. LEEN rijdt al weg, als de bal in duizenden stukjes kapotklettert op het dak van de auto.

EXT/ POLDER/ DAG

LEEN rijdt door dichtbegroeid struikgewas. Takken slaan in zijn verbeterd gezicht. Dan schiet hij over de schorren, door greppels, over de eb-slik. Het is alsof hij de aanblik van het landschap, de slik, het helmgras tot zich wil laten doordringen. Dan zien we hem vanuit een topshot; naast zijn motor rolt hij liggend, als een dier door de modder...

EXT/ DORP/ DAG ATASH VERTREKT

Het is mistig en het miezert. JACOB rijdt op z'n brommertje door het dorp. In het straatje waar ATASH woont ziet hij hoe ze met haar VADER, MOEDER en BROERTJE tassen in een auto laden. In de auto zit het andere zusje. Twee mannen dragen wat meubels een kleine verhuishwagen in. Hij rijdt erop af en ATASH komt naar hem toe.

JACOB
Hi.

ATASH
Hi...

Haar VADER steekt zijn hand op naar JACOB, de MOEDER groet ook, vraagt in het Iraans iets aan ATASH. Ze draait zich half om en antwoordt.

JACOB
...Wat...eh..

ATASH
I'm going Jacob. I told you.

JACOB is uit het veld geslagen. Het BROERTJE wil ATASH meetrekken. ATASH wimpelt hem af. Op de achtergrond zien we de ouders in de weer.

JACOB
I know. And eh your family, they are going to?

ATASH kijkt om en kijkt dan even verlegen naar JACOB; ze twijfelt zichtbaar.

ATASH
Eh yes, I, I go with them...

Ze kijken elkaar aan. JACOB denkt na.

JACOB
I see. So eh, but you really go dancing now?

ATASH
(aarzelend)
Yes, after a while...

JACOB
What do you mean after a while?

ATASH

I mean...just believe me, I will make it...

JACOB begrijpt dan dat ATASH niet de waarheid spreekt. Plots 'ziet' hij ATASH anders. Hij weet zich even geen raad, zoekt naar woorden. Dan kijkt hij haar toch liefdevol aan.

JACOB

Eh, well, good luck, you take care of yourself.

De verhuishwagen wordt gestart en de VADER probeert de auto te starten, ATASH kijkt een moment om. Dan kust ATASH JACOB plots. Voor het eerst zoenen ze, heel aarzelend, onhandig maar teder. De MOEDER kijkt toe, handelt niet. Op de achtergrond wordt de auto gestart, de VADER geeft een flinke dot gas. Het BROERTJE roept vanuit de auto in het Iraans dat ze gaan. ATASH stopt met zoenen, JACOB knippert met zijn ogen.

ATASH

(achteruitlopend)

You take care of yourself...

JACOB knikt triest, ATASH stapt achterin met haar MOEDER - BROERTJE zit voorin -. De auto rijdt toeterend weg. ATASH kijkt nog even achterom. JACOB staart verward en triest voor zich uit, hij zucht. Hij wil z'n brommertje starten maar dat lukt niet. Geëmotioneerd schopt hij tegen het ding.

EXT/ DORP/ DAG

Het is mosselweek. Drukke in het dorp. Enkele schragen-kraampjes waar ze mosselen verkopen. We zien de OUDE MANNETJES ervan eten. Verder:

- De KNECHT zit met WANNES aan een met bierglazen beladen tafeltje voor de dorpskroeg.
- DIANA loopt de kroeg in met haar 'man'.
- BOBBY in de zweefmolen.
- NOORTJE danst op combo/ orgel-muziek met de AANNEMER.

CUT TO:

LEEN staat te wachten voor de slagerswinkel. We horen geroezemoes en lawaai van kermis-attracties. JANINE komt naar buiten, aarzelt als ze hem ziet, loopt hem dan zonder te groeten voorbij. LEEN gaat enkele passen achter haar lopen.

LEEN

Ik wilde je eve spreke. Hé, wacht noe eve.

JANINE werpt haar ogen ten hemel, loopt door.

LEEN

Hé! Mo 'k noe gae smeke om eve mee j te praete?

JANINE

Ik vindt het erg voor je van je stiefvaeder, maar wij hebben mekaer niks mee te zegge.

LEEN

Aah, waar slaat dat noe wee op?!

JANINE

gewoan, lae me mee rust, ik leidt mien leve en jie doet j'n eige leve. Verder ek niks te zegge.

Ze lopen het terrein waar het mossel-feest zich afspeelt op. Enkele kraampjes waar mosselen worden gegeten, een muziektent en enkele kermis-attracties. Het is redelijk druk op straat.

LEEN

Jezus, doe toch nie zo eh, dramatisch.

JANINE

Ach, rot toch op man. Gae lekker rondlummele in je Schotland.

LEEN

Ierland. Maer dat wilde'k zegge, ik gae nie mee.

JANINE houdt even haar pas in.

LEEN

Ik bin noe eh, ik zurrege voor de werreve, het gae goed...ja, da kon 'k toch ok nie..elemael in de steek laete...

JANINE denkt even, wijfelt, versnelt haar pas weer.

LEEN

Luuster, ik wilde je wat vraege, ja ik kwam je heus niet op m'n knieje smeke, mae eh...

JANINE

Nee, da zal wè nie, jie doet alles half.

LEEN

Ah Janientje, hou toch op. Ik kan eus wè verandere ôôr! Ik wilde je vraege of je mee men...

JANINE

(hem onderbrekend, zich half omdraaiend)

Hé! Laet me mee rust ja! Rot op!

Ze versnelt haar pas. LEEN loopt achter JANINE aan. Bij de dorpskroeg staat DAAN te wachten; hij ziet er netjes uit. LEEN is verbaasd als hij ziet hoe JANINE DAAN vluchtig zoent. Mensen lopen langs hen het café in en uit.

DAAN

(geschrokken)

Eehj Leen. Heh, waer kom jie noe opeens vandaen

LEEN fronst en kijkt DAAN en JANINE aan. JANINE doet nerveus.

LEEN

Wat eh, zie jie d'r netjes uut.

DAAN

Hè? Jao eh...

JANINE

Ik gae meej DAAN nae de kermisse. En dan gae men motorrieje? Toch?

DAAN grijnst wat en knikt verlegen. LEEN begrijpt het en kijkt hen fel aan.

JANINE

Nou, zumme gae dan?

JANINE keurt LEEN geen blik meer waardig en loopt weg. DAAN knikt naar LEEN en volgt haar. LEEN kijkt hen na als ze richting de attracties lopen. Dan vermant hij zich en gaat hij achter hen aan. Hij pakt DAAN bij z'n schouder.

LEEN

Wacht even, Ik mojje eve spreke.

DAAN

Oh, wat dan?

LEEN

Kom eve mee, ier om de hoek.

JANINE ziet driftig aan hoe de jongens weglopen. Ze haalt haar neus op en loopt zelf ook weg.

EXT/ STRUIKGEWAS BIJ KERK/ DAG

Ze lopen langs de kerk naar waar het rustiger is. DAAN kijkt om zich heen.

DAAN

(zenuwachtig grinnikend)

Nou, dat mot wel 'n intiem gesprek weze.

LEEN kijkt hem kwaad aan en slaat DAAN in een opwelling tegen de vlakke.

DAAN

(bloed van zijn neus vegend)

Godverd...kloatzak!

DAAN springt op en begint terug te meppen; een heftig gevecht volgt. In een topshot zien we ze door de struiken rollen.

CUT TO:

Na het gevecht zitten ze, moe en onder de schrammen en blauwe plekken, naast elkaar.

LEEN

DAAN, je bin 'n paerdelul.

DAAN

(sloom knikkend)

Jao eh, jie had toch niks mee der?

LEEN

Toch bin je 'n paerdelul...

Dan zitten ze weer een moment zwijgend naast elkaar. JACOB komt in opgewekte stemming op zijn Mobyletje langsrijden. Hij ziet hen zitten en nadert.

JACOB
Héé jongens!...

LEEN en DAAN reageren nauwelijks.

JACOB
Wow wat een enthousiasme weer...Wat zien jullie d'r uit, wat hebben jullie gedaan ?

DAAN
(kijkt LEEN aan)
Niks biezonders, doet d'r nie toe..

JACOB
(fronzend, dan enthousiast)
Nou ja. Hé DAAN, Eelco zei dat we kunnen optreden op 't feest van Oemoemenoemoe. Tof hè, maar wat nog beter, is we hebben bijna zeker óók een optreden op het vasteland binnenkort!

DAAN
Ja? Wooaw!

DAAN
(LEEN aanstotend)
Te gek hé!

LEEN reageert als een boer met kiespijn.

JACOB
Hé Leen, jij moet ook mee dan hè?

LEEN haalt zijn schouders op.

JACOB
Kom op man! Wie weet worden we wel een succes in de stad, dat zou lachen zijn!

LEEN reageert niet.

JACOB
Hé, wat is er nou man.

LEEN knikt, kijkt kritisch naar DAAN en JACOB, staat op en loopt het beeld uit.

LEEN
Mooie vrienden...

JACOB
(tegen DAAN)
Wat heeft hij toch ? Jezus, hebben we eindelijk eens
ergens 'n optreden...

JACOB kijkt vragend naar DAAN - inmiddels ook opgestaan -, maar die haalt slechts met een zenuwachtige grijns zijn schouders op. Ook zij lopen het beeld uit.

EXT/ DORPSDIJK/ DAG

LEEN raast keihard op zijn motor het dorp uit.

INT/ STUURHUT-AUTO/ DAG

LEEN zit met hoed op in de afgeplakte auto en luistert in zichzelf gekeerd naar het nummer dat

we al eerder hoorden. Hij kijkt met donkere blik voor zich uit. Dan slaat hij met zijn vuist tegen de voorruit, enkele malen, tot het glas breekt.

EXT/ DORPSDIJK/ DAG 'OVER VUUF TIG JAER...'

Van een afstand zien we twee OUDE MANNETJES in het kotje. Het motregent. Een stuk verderop, aan de andere kant, zitten LEEN en JACOB in eenzelfde soort houding. LEEN trekt aan zijn sjekkie en kijkt naar ze. JACOB doorbreekt de stilte;

JACOB
...Morgenavond kom je toch ok wel kijken, we spelen
mee op 't Oemoemenoemoe-feest.

LEEN
(haalt zijn schouders op)
Ik zie nog wè...

Er valt een stilte.

JACOB
Wel jammer dat Atash het nou niet kan zien.

De camera pant naar LEEN, die nog naar de mannetjes kijkt; het geluid vervaagt.

JACOB (O.S..)

Ik heb een pak van haar gekregen wist je dat, best mooi, ik zit erover te denken om het aan te doen, ja het is wel een bepaald stijltje enne...

Vanuit LEENs p.o.v. zien we ook de OUDE MANNETJES, die precies hetzelfde doen; in dezelfde houding hangen, roken en kletsen. LEEN, die hen observeert en zich de overeenkomst en dus zijn mogelijk lot plots beseft, raakt hierdoor behoorlijk teneergeslagen. Hij speelt met zijn peuk, drukt die op z'n arm uit. JACOB kijkt ongelovig toe. Dan kijkt hij weer naar de mannetjes. Triest staat hij op.

JACOB

Wat ga je doen?

Hij stapt gelaten op zijn motor en...

JACOB

Hé Leeheen!

..rijdt zonder te reageren weg. JACOB schudt zijn hoofd en zucht. LEEN rijdt langzaam langs de OUDE MANNETJES in het wachtkotje. Hij lijkt triest, knikt naar de mannetjes met een trage knik. De MANNETJES kijken hem zonder iets te zeggen serieus na, alsof zij de veranderde houding in hem waarnemen.

EXT/ SLUISWAL/ NAMIDDAG

P.o.v. LEEN; close shots van trillende handen aan het stuur, het sneldraaiende wiel met zijn schakelende voet, snel voorbijvliegende grond, etc. Hij springt weer over de sluis en...komt beter neer dan de eerste keer. Hij kijkt achterom. Aan zijn blik is te zien dat het hem koud laat.

EXT/ LEENS WOONVLOT/ NAMIDDAG

LEEN staat boven op zijn stuurhut, hij kijkt melancholiek van de zee naar het polderland achter zich. Dan komt hij in actie: hij springt naar beneden en gooit de meubels, troep en ook kleding en andere zaken op een vlonder. Hij giet er benzine over en steekt de hele boel in de hens. Het vuur laait snel hoog op. LEEN gooit er nog wat losse troep op. Tevreden kijkt hij naar de vlammen: zaagsel verbrandt, opvliegend tegen de paarse lucht.

CUT TO:

Kleding wordt in een grote tas gestopt; door het paling-aquarium zien we dat het LEEN is. Hij pakt de revolver op, denkt even, stopt deze dan in zijn jas. Dan kijkt

hij naar het aquarium - waardoor het lijkt of hij naar ons kijkt - pakt het op en loopt naar buiten. Nog één keer kijkt hij naar de palingen en giet de bak dan aarzelend leeg in de haven. Glinsterend glippen de palingen in het heldere water de haven in. LEEN kijkt ze na.

EXT/ DIVERSE POLDER-SCHORRE/ NAMIDDAG

We zien LEEN op verschillende eilandplekken waar hij eerder was. Hij rijdt langzaam langs het dorpscafé, langs een binnenwater. Bij de schorre stopt hij en dwaalt wat rond. Hij neemt duidelijk het landschap in zich op. Als hij weer verder rijdt, ziet hij WANNES een eind verderop, met een paard in de weer. Hij twijfelt even, glimlacht, rijdt verder.

INT / CAISSON/ NACHT

De grote, holle caisson wordt spookachtig verlicht door enkele vuurtjes en grote gaslampen. Er is een bar op schragen. Een podiumpje waarop MOSSELVOCHT begint te spelen. JACOB, in zijn pak, geniet er zichtbaar van, maar kan onder het publiek LEEN niet ontdekken.

EXT/ DIJKWEG/ NACHT

LEEN, op zwaarbepakte motor, kijkt van een afstand naar de vuren die ook buiten de caisson branden. Wind brengt flarden muziek. Hij twijfelt even, dan rijdt hij resoluut de andere kant op.

EXT/ LANGE BRUG/ NACHT

LEEN rijdt eindelijk de lange brug op. We zien het licht van de koplamp voor hem, de reling die langsflitst. LEENs blik verraadt eerst opluchting en hernieuwede levenslust. Als hij omkijkt ziet hij in de verte de vuren bij de caissons. Hij begint te twifelen, wordt onrustig. Autolampen flitsen voorbij, LEEN kijkt opzij en 'ziet' de ler in tegengestelde richting het eiland oprijden. De auto heeft echter een Nederlands nummerbord.

(CONT.)

JACOB gaat loos op z'n gitaar; is flink op dreef met z'n bandje. De muziek loopt door in)

(CONT.)

LEEN rijdt nu een stuk langzamer. Hij kijkt nog eens achterom naar de vuren achter de dijk. Als hij weer voor zich kijkt zien we twijfel op zijn gezicht.

(CONT.)

Het nummer dat Mosselvocht speelt bereikt een spannend trager stuk met breaks. JACOB begint aan een solo.

(CONT.)

LEEN worstelt nu duidelijk met zijn twijfel. Hij rijdt langzamer en langzamer, tot hij stilstaat. Hij denkt en... keert op de brug om; een automobilist van de andere kant remt gierend af en toetert. LEEN raast al terug.

(CONT.)

ZANGER

Joohoo. En onze gitarist is vandaag jaerig!

Uit het publiek klinken wat EUI's. DAAN tikt af en ze vallen in met een dampend rocknummer, met een Zeeuwse tekst (Ik had d'r pien in m'n rikke van). JACOB lacht verlegen, misschien ook omdat DIANA hem aanmoedigt en hij er als enige opvallend uitziet in zijn 70's pak. De band heeft succes. Tijdens het nummer komt LEEN, drinkend uit een fles sterke drank voor het podium staan. Hij is al duidelijk aangeschoten en gebaart aanmoedigend naar JACOB, waarop deze trots glimlacht. LEEN krijgt een biertje aangeboden van DIANA en giet het overmoedig over zijn hoofd leeg. Hij brult uitgelaten een stukje refrein mee.

De band gaat loos. LEEN headbangt met DIANA. De camera pant naar de enorme schaduwen die zich op de hoge betonnen wanden werpen.

EXT- INT/ CAISSON/ NACHT

MORRISON HOTEL

Veel later diezelfde nacht: De camera beweegt laag over de grond, achter de drie vrienden aan, over het stuk wilde duingrasland naast de caissons, langs de kampvuren waar motorrijders om heen hangen. Overal liggen lege flessen. We naderen het verlichte gat in de 'Morrison Hotel'- caisson, waar nu Oe Moe Me Noe Moe boven is gekalkt. Uit de enorme holle ruimte klinkt jungle. We gaan het gat door. Enkele schimmen bewegen op de muziek, verlicht door een stroboscooplamp. DAAN en LEEN zijn trots op JACOB;

DAAN

Schiete kannen nie, mae gitaarspeele as d'n
dondersteen !!

JACOB

Mwoah, gewoon veel luisteren naar die oudjes, Eddy
van Halen, Angus Young, Ted Nugent, Kossof, dan
leer je het wel.

(trekt zijn rode boekje, schrijft iets op)

Jezus, wat een dorst.

LEEN kijkt ook trots naar JACOB, klinkt zijn fles sterke drank tegen die van
JACOB en beiden drinken ze gulzig. Een stuk verderop, achterin een afgelegen,
donkere hoek, nemen de drie vrienden plaats om een kampvuur. De ZANGER
zwalkt er net van weg. Ook de jongens hebben zo te zien behoorlijk
doorgedronken. De vlammen werpen onrustig licht op de jongens. LEEN gooit
stoer de lege fles weg, die we kapot horen slaan tegen een muur. Ze zwijgen,
staren wat loom in het vuur.

LEEN

Hè Jacobus! Gee mien dat boekje es.

JACOB

Hoezo ? Niet zieke hè?

LEEN

Neehee, ik weet wa, geej noe gewoan!

JACOB gooit het hem toe. LEEN denkt, schrijft er iets in. DAAN drinkt.

DAAN

(zijn mond afvegend)

Da bier da kan 'k ok wè blúúve drienke..

JACOB

Bier raakt ook nooit op.

DAAN

Neej, nooit, da's het goeije...Hé Leen, waerom kwam
jje eigenlijk zo laet man?

LEEN

Ik was al op weg, ik bin eh teruggekemme, ja, om
julder nog eve te zien.

JACOB

Hoe bedoel op weg?

LEEN

Ja, the fuckin greatest city natuurlijk, waer anders.

JACOB

Wat? Ga je dan nu toch weer?

LEEN knikt en drinkt. Gooit het boekje terug naar JACOB.

JACOB

Voor hoe lang?

LEEN

(JACOB aankijkend)

Voorgoed.

JACOB

Jezus, da's nogal eh opeens.

DAAN

Nou da val ok wè mee!

LEEN gaat abrupt op z'n knieën zitten, onvast door de drank. De revolver valt uit zijn jas. In een opwelling steekt hij de revolver de lucht in.

LEEN

Maer noe bin 'k d'r klaer voo...yeah!!

Hij haalt de trekker over:...klik...De jongens kijken elkaar aan. DAAN roept ook maar 'yeah'. JACOB schudt zijn hoofd, denkt na, kijkt naar LEEN.

LEEN

Da's nog es 'n stad, julder zouwe langs motte komme.
Dae bin nog es lekkere wuuvven, girls with red pussys!
Vaeten vol whiskey!

LEEN geeft het wapen aan DAAN. Die 'jongleert' wat met het ding. Rolt met het magazijn, richt wat in het rond. Gooit het dan weer aan LEEN. Die zwaait het ding rond en richt het ding in een soort uitgelatenheid op DAAN. Die heeft het niet eens echt door.

DAAN

Wat bedoel je noe toch mee red pussys?

LEEN kijkt uitdagend naar DAAN, 'voor de grap' een beetje met de revolver zwaaiend. LEEN rolt het magazijn en...

LEEN

Hè? Ja da's eel wat anders as Janine, die daer bin rôôd, vuurrôôd!

zet de revolver grijnzend tegen zijn borstkas, haalt de trekker over...klik..

LEEN

Ik gae 't maeke daer, een garage die tegeliek ok een bar is, ik kan alles man, ajje ma durft!
Zo bin Ieren ok, die Kelten jonge, da bin net the Wild Ones van de Middeleeuwen.

Tegelijk gooit hij de revolver achteloos naar JACOB, die het wapen halfdronken gadeslaat en het dan maar doorgeeft aan DAAN. Die kijkt hem vaag aan, haalt zijn schouders op, neemt nog maar een slok bier.

JACOB

D'r komt wel goeie muziek uit Dublin ook trouwens.

LEEN

(opstaand)

'N garage die tegeliek 'n bar is. En die noem ik eh, eh, de Celtic Car Company.
Há, nie slecht hè?!.

DAAN springt ook op, hij is dronken.

DAAN

En dan komme me langs meej Mosselvocht voo 'n vette rockshow! Yeah!

Al sprekend zet hij het wapen tegen zijn hoofd en drukt af met zijn ogen dichtklik....

DAAN slaakt een grote gil, LEEN brult ook. De jongens lijken zich echter niet echt bewust van het gevaarlijke spel dat ze spelen. DAAN gooit de revolver weer naar LEEN. JACOB kijkt glazig en drinkt van zijn bier. Het sijpelt langs zijn kin. VOLKERT en een andere MOTORRIJDER komen bij de jongens hangen. JACOB heeft de hik. DAAN en LEEN hangen tegen elkaar aan en vallen om, als ze weer zitten schuiven ze de revolver voor JACOB, die het ding oppakt en hen op zijn beurt lodderig aankijkt.

DAAN

Noe jie...

JACOB

(neeschuddend)

Ikkeh...
(hikt..)

DAAN
Ja wat noe...

VOLKERT
Kom op Jacob, bin je noe 'n kerel of nie?

JACOB haalt zijn schouders op, hikt, drinkt. Legt de revolver weer neer.

LEEN
(tegen VOLKERT)
Hé, ouw jie je d'r buute ja?!

DAAN
Gitaerspeeke kan'n wè, maer 'tis geen Zeeuw, dat ist.

MOTORRIJDER
Ja, dat zal 't weze; import bluuf import.

JACOB staart in het vuur.

DAAN
(grinnikend)
Kiek en noe zitte, 't softe juute-kindje...

LEEN
(met cynische blik naar JACOB)
'Hé! Genog, weet je wè! Laet 'n noe mae, onzen grôôte dichter'.

DAAN en VOLKERT lachen. LEEN drinkt. JACOB staat op, kijkt naar LEEN, die hem vermoeid terug aankijkt. Hij kijkt woedend naar DAAN en VOLKERT, hikt en loopt dan weg van het vuur, het donker in. DAAN en de anderen lachen. LEEN staart afwezig voor zich uit. DAAN

Ah, doe nie zo flauw, hé Jacob! Hé, kom noe terug man!

VOLKERT en de MOTORRIJDER blijven staan. DAAN opent weer biertjes.

MOTORRIJDER
Dan is 't joe beurt wee eehj, Leendert..

LEEN
Pff, ik deej 't toch al. Toen keek jie zeker nie. Eerst een biertje ôôr, mag het?

LEEN speelt wat met de revolver, drinkt kijkt peinzend een moment het vuur in.

VOLKERT

(lachend)

Eén keer durve stel niks voo, je mot 't altoois twee
keer durve, dat zei jie toch altiet?

Dan veert hij weer op.

LEEN

Da's waer anders is d'r niks an. Mien kan niks meer
gebeure...ik bin zo weg, Dublin, fuckin' greatest city in
the world, here I cooome!!!

Hij zet het wapen tegen zijn hoofd, gromt voor de grap als een beest en drukt
af.....BANG!!!.....

LEEN's arm valt slap terug. LEEN valt opzij tegen DAAN aan, er zit een klein
gaatje in zijn slaap. Hij rochelt. DAAN gilt, springt op, evenals VOLKERT en de
MOTORRIJDER die geschokt toekijken.

DAAN (O.S..)

Godver, godver, oohh, wat noe

Hij rent weg, gevolgd door VOLKERT en de ander, we horen ze om hulp roepen.
Dan stapt JACOB weer uit het donker tevoorschijn. LEEN stuiptrekt en JACOB,
met grote opengesperde ogen lijkt plots rustig. Hij neemt LEENs bloedende
hoofd op zijn schoot. Het vuur verlicht hen spookachtig. LEEN roggelt en rilt, dan
doet hij zijn ogen open en kijkt JACOB aan. Hij grijnst naar hem en sterft dan in
JACOBs armen. De camera trekt zich terug en we zien nog hoe DAAN en wat
motorrijders zich om JACOB en LEEN verzamelen. We horen plots alleen het
geluid van het vuur en, verder weg, regen en wind. De camera pant het donker
in.

FADE OUT.

EXT/ BEGRAAFPLAATS/ DAG

JACOBS VERTREK

Vanuit een traag naar beneden bewegend shot (extreem lange lens) zien we een
groep mensen de begraafplaats aflopen: DIANA met een kleine ghettoblaster
waaruit 'LEENs lerse nummer' klinkt. Verder VOLKERT, DAAN, JANINE,
NOORTJE, weer in het zwart, ondersteund door de KNECHT.

CUT TO:

Een close van JACOB, die in zijn boekje leest wat LEEN schreef: gottegot wat is mijn lot, eerst hard werreke dan kapot..een schep zand op je donder en...Maer ik bin weg. You can find me in the Gaelic Castle Pub!! JACOB kijkt dan peinzend naar de lucht. Zijn blik krijgt iets hoopvol.

CUT TO:

Het shot op de groep mensen beweegt nog steeds traag naar beneden. NOORTJE trilt, lijkt een zenuwinzinking nabij. Haar oogleden zijn gezwollen en ze lijkt plots een stuk ouder.

CUT TO:

Close zien we hoe een motor, LEENs motor, wordt gestart. Iemand stapt op en rijdt weg.

CUT TO:

Eén voor één rijdt de grote groep motorrijders close op choppers en zware Harley's traag (lichte slow motion) het kerkhof af, op ons toe. De muziek wordt haast overstemd door het lome gebrul van de motoren. Muziek zwelt aan.

EXT/ ZEELANDBRUG/ DAG

JACOB rijdt over de verlaten brug. Als we hem closer zien kijkt hij opzij. Hij grijnst en we zien hoe opeens LEEN naast hem rijdt. LEEN grijnst en slingert wat met zijn motor. Opgetogen rijden ze samen, de verte tegemoet.

CUT TO:

EXT/ MOSSELKOTTER/ DAG

DAAN is aan het werk, dan kijkt hij op en staart vanaf de mosselkotter naar de brug, knijpt zijn ogen samen. We zien JACOB op de motor over de lange brug rijden, hij kijkt in 'onze' richting en steekt zijn arm op. DAAN zwaait naar de verte. Na een korte, trieste overpeinzing gaat hij weer verder met zijn werkzaamheden. Hij licht een volle mosselkar naar zich toe en vist daar tot z'n teleurstelling weer eens zo'n klein zeesterretje uit.

(CONT.)

Dan zien we JACOB van dichterbij, de camera "rijdt" even met hem mee en trekt zich dan terug, de hoogte in, vanwaar we JACOB het eiland zien afrijden, over de brug, over het water. Langzaam ontkleurt het beeld.

TRAGE FADE OUT.

EINDE
Amsterdam, oktober 1998 (c) Erik de Bruyn.